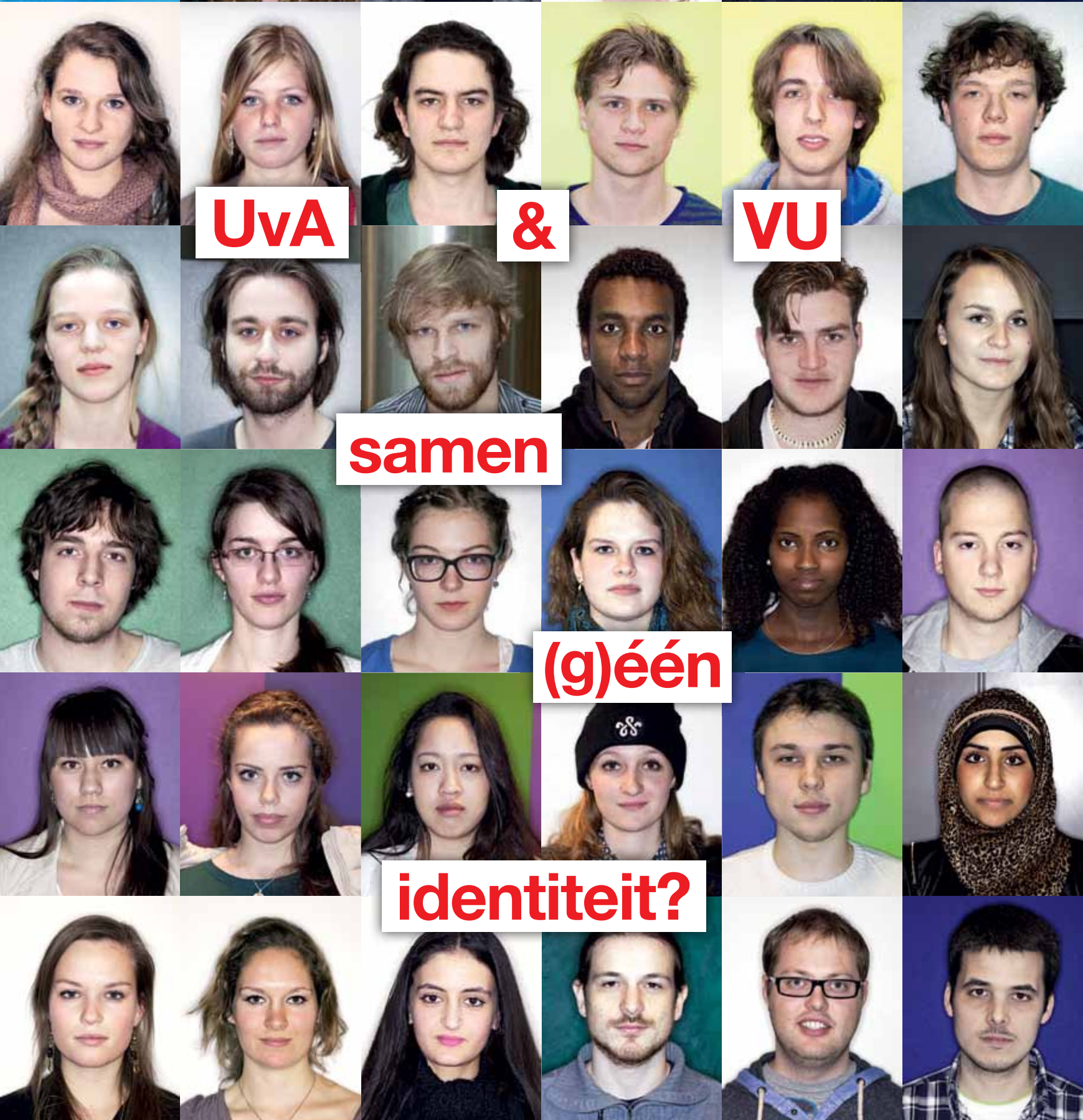

Folia Magazine

weekblad voor HvA en UvA

nr.26 10/04/2013

UvA

&

VU

samen

(g)één

identiteit?

Word verlicht!
KOM NAAR HET AMSTERDAMS STUDENTEN FESTIVAL

 25 EN 26 APRIL IN CREA
TICKETS&INFO: AMSTERDAMSSTUDENTENFESTIVAL.NL

  UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM Hogeschool van Amsterdam GO HARD DRUKKERIJ

inhoud #26

redactioneel

Voor lesgeven gemaakt 6

Generaties sociologiestudenten sloten Bart van Heerikhuizen in hun hart. Nu neemt hij afscheid.

UvA-VU, moet dat nu? 12

UvA en VU krijgen één bètafaculteit. Maar is de Universiteit van Buitenveldert wel een betrouwbare partner?

Samen creatiever 22

Broedplaatsen als het Volkskrantgebouw maken Amsterdam aantrekkelijker en creatiever. Maar wat gebeurt er eigenlijk?

HvA is watching you 27

De HvA wil weten waar jij studeert. Dus werden studenten gevolgd met GPS.

en verder

de week/het moment/navraag 4-5 promoties 9 passie 11 op de tong 15 opinie 16-19 Robbert Dijkgraaf 17 Hadjar Benmiloud 19 objectief 20-21 drift 25 overigens 26 Folia maakt kennis 30-31 Folia tipt 32-33 lezingenladder 33 prikbord 34-35 wasdom 36-37 stage 37 toehoorders 38 de lezer/deining 39

RECTIFICATIE

Helaas is in *Folia Magazine* #25 een verkeerde versie van de tekst van het interview met Giselinde Kuipers geplaatst. Hierdoor herkent zij zich niet in sommige delen van het interview. Ook is zij al ruim een jaar hoofdredacteur van *HUMOR: International Journal of Humor Research*, en niet zoals vermeld werd een paar maanden.

VU

Onlangs werd bekend dat het AMC zeer intensief gaat samenwerken met het VuMC, en als de respectievelijke raden van toezicht binnenkort groen licht geven worden de bètafaculteiten samengevoegd tot één gemeenschappelijke faculteit.

Bij deze ontwikkelingen kan men vraagtekens zetten. Om te beginnen is het cultuurverschil tussen VU en UvA bijna onoverbrugbaar; loop voor de grap eens binnen op de De Boelelaan en u ziet het zelf. Daarnaast is het op de VU een bestuurlijke puinhoop. De gezamenlijke decanen hebben het vertrouwen in het bestuur opgezegd; als gevolg daarvan werd vorige week de rector aan de kant gezet. Ook op het functioneren van de Raad van Toezicht is veel kritiek en studenten zijn meedogenloos in hun oordeel over de universiteit. En juist met deze universiteit wil de UvA de banden aanhalen. Waakzaamheid en terughoudendheid zijn dus geboden. Laat de VU eerst haar eigen zaken op orde hebben voordat er over fuseren dan wel samenwerken gepraat wordt. De UvA moet zich behoeden voor een historische vergissing.

Jim Jansen, hoofdredacteur *Folia Magazine*, jim@folia.nl, @jimfjansen (twitter)

de week

In VU en vlam

Stel, u staat voor een gebouw dat in lichterlaaie staat. Gevaarlijk uitslaande vlammen, de rook ontnemt u de adem. Wat doet u? Niet het brandende gebouw inspringen maar rechtsomkeert maken, dunkt ons. Stel nu dat u een universiteit bestuurt. U beraamt vergaande fusieplannen met een andere universiteit. Daar breekt de pleuris uit. In een brandbrief laten de decanen weten geen vertrouwen meer te hebben in het College van Bestuur. De rector magnificus stapt op. Wat doet de UvA? Nadat er vorige week een bestuurlijke crisis uitbrak bij de VU, liet het CvB van de UvA in een reactie weten vrolijk door te gaan met de gesprekken over de samenwerking.

De Asva studentenunie en de Centrale Studentenraad zien inmiddels geen heil meer in de fusieplannen. In een gezamenlijk persbericht riepen zij het bestuur van de UvA op per direct met de samenwerking te stoppen. Studentenpartij Ons, nooit te beroerd om wat olie op het bestuurlijke vuur te gooien, stuurde zelfs een brief naar de onderwijsinspectie. Zij menen dat het samensmelten van de bètafaculteiten grote financiële en organisatorische risico's met zich meebrengt. De voorgenomen fusie gaat 120 miljoen euro kosten zonder dat duidelijk is waar dat geld vandaan moet komen, schrijft Ons. Dat klinkt inderdaad niet als een solide doortimmerd financieel plan.

Wellicht dat Frank Jan de Graaf een oogje in het zeil kan houden. Hij is per 1 april aangesteld als lector Corporate Governance & Leadership. Dat lectoraat moet duurzaam leiderschap in de financiële sector stimuleren. Maar misschien kan de heer De Graaf zijn takenpakket uitbreiden naar de universitaire wereld. En als hij toch bezig is, in de financiële wereld van de gemeentepolitiek valt ook nog een slag te maken.

foto Sandra Hazenberg / bewerking Pascal Tieman

Bij de VU valt wel een spreekwoordelijk brandje te blussen nadat de decanen het vertrouwen opzegden in het bestuur en de rector noodgedwongen opstapte. Dat belet de bètafaculteit van de UvA en het AMC echter niet om door te fuseren met de evenknieën in Buitenveldert.

enthousiast na één gesprek. Maar de wethouder is niet voor een gat te vangen en stuurde ze een brief met de vraag: 'Jongens, doen jullie mee? Dat vindt men toch echt heel inspirerend.' Het stond er echt. Misschien kan ze de studentenraden een brief met dezelfde strekking sturen? ■■

Eva Rooijers en Gijs van der Sanden

De gemeente besloot vorige week namelijk wat miljoenen – ergens tussen de 20 en 50 – aan te smijten tegen een nieuw op te richten technologisch topinstituut. Een adviesbureau concludeerde echter dat bedrijven en universiteiten niet warmlopen om deel te nemen aan dat topinstituut. Misschien hebben ze hun handen vol aan het smeden van een ander topinstituut in Amsterdam, ergens op het Science Park? Volgens verantwoordelijk wethouder Carolien Gehrels, zo tekende *Het Financieele Dagblad* op, waren universiteiten en bedrijven niet direct

5 april 2013

tweet van de week

Momo
@Mo-All

Ik studeer dus aan de hoge school van de universiteit van Amsterdam

https://twitter.com/Mo_All/status/

De lente laat nog op zich wachten, maar daar trekken deze dames zich weinig van aan. Zondag 7 april vond op het Science Park de Rokjesdagloop plaats, 'een ode aan Martin Bril en de lente'. Zo'n zeshonderd dames renden een of twee keer het parcours van vijf kilometer rond, de diehards met blote benen. Want ondanks het zeer welkome zonnetje werd het niet warmer dan 10 graden. ■■ tekst Robrecht de Vocht / foto Bas Uterwijk

navraag Marjan Freriks

Het HvA-domein Onderwijs & Opvoeding heeft een e-mailprotocol opgesteld voor studenten en medewerkers. Enkele regels: op vrijdag na zeven uur 's avonds geen mail, niet te veel vragen in één bericht en voorzichtig zijn met ironie. Domeinvoorzitter Marjan Freriks licht toe.

Waarom mag je op vrijdagavond vanaf zeven uur niet meer mailen?

'Omdat we elkaar in het weekend niet aan het werk willen zetten. Uit een onderzoek over werkdruk is gebleken dat e-mailverkeer in het weekend tot stress leidt. En dat willen we voorkomen op de maandagochtend.'

Humor is ook verboden?

'Voor de één heeft humor een andere betekenis dan voor de ander. Daarnaast is communiceren via een digitaal medium niet hetzelfde als in het echt. De boodschap kan anders geïnter-

preteerd worden door de ontvanger dan dat de zender bedoelde. Niet iedereen realiseert zich dat onderscheid tijdens het schrijven van een mail.'

Is het niet wat betuttelend?

'Misschien wel. Maar als een onderwerp zo vaak een probleem vormt, zoals bleek uit de enquête onder medewerkers over werkdruk, dan moet daar iets aan worden gedaan. Als dit helpt om effectiever met elkaar te communiceren en het onderwijs daardoor verbetert, is het goed om zo'n protocol op te stellen.'

De onderwijsconferentie heeft als thema Learning Tomorrow en daarin zijn flexibiliteit en digitaal werken de pijlers. Daar gaat dit toch lijnrecht tegenin?

'Ja, maar je moet voortdurend op zoek zijn naar een balans. Ik las vanochtend in de krant dat Microsoft stopt met MSN, misschien moeten we dan e-mail ook maar wegdoen. Het is belangrijk dat studenten zelf meer ondernemen en in plaats van meteen te e-mailen, bijvoorbeeld naar het onderwijsbureau te lopen om hun vragen te stellen. Learning Tomorrow bevordert deze zelfstandigheid ook.' ■■ Hester Hinloopen

‘Ik wilde verschrikkelijk graag lesgeven’

Er zijn van die docenten die door generaties studenten omarmd worden, maar ook zij moeten ooit met pensioen. **Bart van Heerikhuizen, de meest geliefde socioloog van de UvA**, neemt na ruim veertig jaar afscheid. ‘Als docent ben ik aardiger geworden, maar als mens ook.’

tekst Saskia Naafs / foto's Bram Belloni

Eigenlijk zou hij op 1 mei zijn kamer in het Spinhuis vrij moeten maken. ‘Ik kon bij de andere gepensioneerden in de kelder gaan zitten, maar daar heb ik geen zin in. Dan ga ik nog liever op zolder zitten bij de promovendi,’ zegt Bart van Heerikhuizen. De docent sociologie werkt sinds decennia vanuit hetzelfde smalle kamertje op de eerste verdieping van het Spinhuis. Tot eind dit studiejaar zal hij er blijven.

Zijn bureau is omgeven door stapels paperassen die gevaarlijk overhellen. Naast het smalle raam met uitzicht op de steeg hangt een vierluik van prominente sociologen. Het bebaarde gezicht van Karl Marx kijkt de bezoeker vorsend aan. De zijwand wordt in beslag genomen door een foto van zijn twee kinderen en een plattegrond van Parijs, de stad waar hij vaak bivakkeert met zijn Franse vrouw.

Iedereen die sociologie in Amsterdam studeert of gestudeerd heeft, kent Van Heerikhuizen. ‘Tussen 1984 en 2013 is er geen enkele eerstejaarsgroep geweest die niet het hoorcollege sociologische theorie van mij heeft gehad,’ zegt de hoofddocent met onverholen trots. Helemaal toevallig is dat niet. ‘Het leek mij namelijk zo leuk om op mijn vijftenzestigste terug te kijken

en te kunnen zeggen: “Ik heb al die tijd dat college gegeven. Ik was al die tijd de man.”

Deze maand bereikt Van Heerikhuizen (Heemstede, 1948) de pensioengerechtigde leeftijd. Na ruim veertig jaar aan de universiteit verbonden te zijn geweest, neemt hij noodgedwongen afscheid. Hoewel, helemaal verdwij-

*‘Ik ben een acteur,
ik speel toneel’*

nen zal hij niet: ‘Ik ga heus nog weleens college geven.’ En ook het huidige semester maakt hij netjes af.

Kunt u zich het eerste hoorcollege dat u gaf nog herinneren?

‘Dat weet ik nog heel goed, het was 1978. In mei van dat jaar werd ik 30. Collega’s en vrienden hadden op mijn verjaardag een fietstochtje georganiseerd. Nico Wilterdink [emeritus hoogleraar cultuursociologie, red.] fietste naast me – ik kan je nog zo het plekje langs de Amstel aanwijzen – hij zei: “Bart, ik heb een plannetje bedacht, wij gaan een collegecyclus geven.” Mijn eerste reactie was: ‘Dat kan niet! Ik ben toch geen hoogleeraar?’ Ik gaf destijds wel werkgroepen, maar een

college voor een zaal met honderdvijftig studenten leek me ondenkbaar. Toch heb ik de kans meteen aangegrepen. Die hele zomer werkte ik als een gek aan de colleges, ik was ontzettend bang dat het niet goed genoeg zou zijn.’

Van Heerikhuizen komt uit een onderwijsnest. Zijn opa en vader waren beiden leraar, zijn moeder onderwijzeres. Ook zus Annemarie is het onderwijs ingegaan, ze doceert Europese studies aan de UvA. ‘Ik wilde verschrikkelijk graag lesgeven. Ik heb altijd naar mensen voor een collegezaal gekeken met het gevoel: dat wil ik doen. In mijn zesde studiejaar dacht ik bij een slechte docent: verdorie, ik hoor daar te staan. Het was een heftige wens. Ik voelde gewoon: ik kan dit.’

Tijdens mijn eerste college was ik gek van de zenuwen. Ik begon te hyperventileren. M’n handen en voeten tintelden, m’n ademhaling was veel te snel. Om je de waarheid te zeggen: ik denk dat mijn eerste jaren college niet zo goed waren. Ik keek een beetje neer op de studenten. “Jullie zijn sukkels, maar ik zal het jullie wel eens even vertellen.” Die houding schiep afstand. Inmiddels heb ik geleerd dat studenten moeten denken dat je aardig bent, los van of je het echt bent. Dan zijn ze veel meer geneigd de

inhoud serieus te nemen. Dat is in de loop der jaren een strategie geworden. Ik zet een personage neer dat in sommige opzichten mooier is dan ik ben. Ik ben een acteur, ik speel toneel.'

Toch komt u op dit moment precies hetzelfde over als in de collegezaal. In hoeverre is er een verschil tussen de privé- en de werk-Bart van Heerikhuizen?

'Dit is iets heel dieps wat je nu vraagt. Ik heb er vaak over nagedacht. Je projecteert een beeld van de vriendelijke, toegankelijke docent, die Schopenhauer en Voltaire leest, maar 's avonds ook gewoon televisie kijkt. Als je dat zo lang doet, dan word je die figuur, ook buiten de collegezaal. In het begin kon ik nog wel een drie uitdelen, maar nu bloedt mijn hart als ik een onvoldoende moet geven. Als docent ben ik aardiger geworden, maar als mens ook.'

Van Heerikhuizen hanteert een strikt opendeurbeleid. Vele vrijwillige uren besteedt hij aan het begeleiden van studenten en werkgroepdocenten. Ieder mailtje wordt uitvoerig beantwoord, iedere kwestie krijgt persoonlijke aandacht. Die hartelijke houding en de passie die nog altijd van zijn colleges afspat, leverde Van Heerikhuizen in 2010 de 'Excellent Teacher Award' op bij het Amsterdam University College. 'Dat was wel mijn *finest moment*,' zegt hij terwijl hij het plakkaat toont. 'Bij de UvA ben ik drie keer genomineerd geweest voor Docent van het Jaar en drie keer heb ik de afschuwelijke ervaring gehad dat iemand anders er met de hoofdprijs vandoor ging. Ik troost mezelf met de gedachte dat het AUC heel bijzonder is, maar het is toch jammer dat het bij de UvA niet is gelukt.'

Aan waardering van studenten heeft het Van Heerikhuizen echter nooit ontbroken. Regelmatig oogst hij uitbundig applaus. Twee jaar geleden kreeg hij zelfs een staande ovatie na een nachtelijk college over de McDonaldisering van de universiteit. 'Het applaudisseren begon een jaar of zes geleden. De studenten klaptten na het slotcollege en ik boog een beetje onhandig. 's Avonds

zei ik tegen m'n vrouw: "Ik kreeg applaus!" Als ik nu een laatste college geef is het bijna een receptie. Dan staan studenten op het podium om me een hand te geven: "Mag ik u even bedanken, ik vond het zulke mooie colleges."

Zelf vergelijkt hij het hoorcollege met optreden. Een band als The Rolling Stones staat ook jaar in jaar uit op het podium met dezelfde liedjes. De kunst is om het spannend te houden voor jezelf, ook als je voor de duizendste keer de civilisatietheorie van Elias toelicht.

'Ik voelde gewoon: ik kan dit'

'Na veertig jaar heb ik een behoorlijk overzicht van de klassieke sociologie. Je kunt het vergelijken met een jazzmusicus die de akkoorden in zijn bloed heeft zitten. Die is helemaal vrij. Tijdens het college doe ik als Charlie Parker waar ik zin in heb. Ik verlang ook echt naar het moment dat ik op mag en naderhand denk ik: jammer, het is weer voorbij. Als je plezier in het werk hebt, dan voelen studenten dat en krijg je heel veel terug.' Er is nog een reden waarom het hoorcollege zich zo goed laat vergelijken met een optreden: de fysieke nabijheid, het livegevoel. 'Je kunt voetbalwedstrijden veel beter thuis kijken en toch zitten de stadions vol. Je kunt een concert veel beter thuis beluisteren tussen de boxen en toch gaan we naar het Concertgebouw. Het fysieke samenzijn met mensen die een toneelstuk of concert opvoeren, dat is een speciaal gevoel. Het kan misgaan en daardoor zit je op het puntje van je stoel.'

Nabijheid, daar draait het om. 'De meest intensieve vorm van interactie is elkaar in de ogen kijken. Dat is wat ik doe in de collegezaal, af en toe een student aankijken en aanspreken. Het is de Hans Teeuwentruc. Als je zegt dat studenten niet meer in de collegezaal bijeen hoeven te komen, dan sla je volgens mij het hart uit de universiteit. Die discussie om het hoorcollege te schrappen, daar ben ik het ten diepste mee oneens. De universiteit, dat zijn een aantal mensen in een ruimte bij elkaar.'

En aan dat principe is in al die jaren weinig

veranderd. 'Als ik om negen uur 's ochtends naar die slaperige koppies kijk, met een kop koffie en een stroopwafel in de hand, dan denk ik: daar zit ik. In precies hetzelfde lokaal, D008, luisterde ik in 1967 naar professor Den Hollander.'

Hoe was u er eigenlijk op gekomen om sociologie te gaan studeren?

'Ik kom uit een gezin van nogal linkse mensen. Als tienjarige in Heemstede duwde ik foldertjes door de bus: stem PSP. Ik was al vroeg in politiek geïnteresseerd. In Amsterdam kreeg je de provobeweging, dat vond ik zo interessant. Het was een groep linkse mensen, die happenings

hielden bij het Lieverdje op het Spui en dan zeiden ze "ughe, ughe, ughe". Daar ben ik als zeventienjarige een paar keer heen gegaan met m'n bandrecorder. Roel van Duijn vroeg mij: "Wil jij niet een paar stukjes schrijven voor ons provoblaadje?" Ik schreef ook voor de schoolkrant en mijn leraar zei toen: wat jij doet met die stukjes, dat is eigenlijk sociologie.'

In hoeverre identificeerde u zich met de provo's?

'In die tijd noemde ik mijzelf een provo, zonder meer. In zekere zin ben ik nog steeds een beetje provo. Ik wil nog weleens studenten mobili-

seren, een beetje actievoeren. Bijvoorbeeld bij de invoering van het 8-8-4-systeem. Dan hoor ik mijn collega's zuchten: "Ba-hart, provo is voorbij!" Ik zeur misschien iets langer, maar uiteindelijk leg ook ik het hoofd in de schoot.' Van Heerikhuizen groeide met zijn tijd mee. Nieuwe ontwikkelingen omarmde hij als eerste: het gebruik van computers, het filmen van hoorcolleges, de opkomst van Wikipedia. 'Ik ben een early adopter.' Maar over één vernieuwing kan hij nog kwaad worden en dat is de

'Ik ben nog steeds een beetje provo'

studieduurverkortung van zes naar vier jaar. 'Dat vond ik van meet af aan waardeloos en onverdedigbaar. Je hebt echt zes jaar nodig om iets te snappen. Die studie is nu zo in elkaar geperst. We zitten de studenten op de huid, ze moeten snel en gereguleerd door die modules heen. Dat vind ik verschrikkelijk. Ik heb het idee dat ik ze niet genoeg kan leren.'

Heeft u ooit overwogen de universiteit te verlaten?

'Nooit. Ik ben twee keer gevraagd om bij een andere universiteit te solliciteren, maar beide keren ben ik afgewezen en daar ben ik ook heel blij om. Mensen zeggen wel tegen me: Bart, je bent wel erg provinciaals. Het is altijd maar UvA, UvA, UvA. Maar zo lopen dingen nu eenmaal, denk ik dan.'

Een leven lang ordent Van Heerikhuizen zijn gedachten op zogenoemde multiblaadjes. Een bundel van die gedachtespinsels, eerder als columns gepubliceerd in sociologiebladen, wordt ter ere van zijn afscheid uitgegeven. De bundel begint met het eerste multiblaadje dat hij ooit schreef, waarin de vijftienjarige Bart zijn vijftig jaar oudere zelf toespreekt.

Had de vijftienjarige Bart kunnen bedenken dat hij op zijn vijfenzestigste nog steeds bij dezelfde universiteit zou zitten?

'Nee, ik had mijn carrière aan de universiteit niet van tevoren uitgestippeld.'

Zijn er terugkijkend dingen die u anders had willen doen?

'Ik heb geen planken vol wetenschappelijke boeken geschreven en ik ben nooit professor geworden, maar dat wilde ik ook niet. Een deel van dat werk is erg managerachtig. En soms moet een goede professor nare dingen doen, zoals iemand ontslaan. Dat past totaal niet bij mijn karakter. Om één reden vind ik het wel jammer: ik denk dat ik goed geweest was in het begeleiden van proefschriften. Scripties begeleiden doe ik graag. Het is zo mooi om meer uit iemand te halen dan diegene dacht dat erin zat. Dat je er iets uit trekt waar de student naderhand ook apetrots op is. Jammer, ik was best wel een goede promotor geweest.' ■■■

Afscheidscollege Bart van Heerikhuizen, donderdag 11 april om 15.00 uur in de Aula van de UvA, Singel 411.

CV Bart van Heerikhuizen

1948 Geboren in Heemstede

1967 Begint studie sociologie aan de Universiteit van Amsterdam

1973 Vaste aanstelling Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen

1974 Redacteur van het *Amsterdams Sociologisch Tijdschrift*, tot juni 2002

1978 Geeft eerste hoorcollege sociologie

1985 Schrijft samen met Nico Wilterdink (red.) het boek *Samenlevingen, inleiding in de sociologie*

1987 Promoveert op de dissertatie *W.A. Bonger, socioloog en socialist*, de eerste hoogleraar sociologie in Nederland

1998 Voorzitter van de Nederlandse Sociologische Vereniging, tot 2002

1998 Vaste columnist bij het blad *Sociologisch Moku*

2005 Columnist bij *Facta*, het blad van de Nederlandse Sociologische Vereniging

2006 Voorzitter van de Opleidingscommissie Sociologie

2007 Voorzitter van de Kring van Amsterdamse Sociologen

promoties

DINSDAG 16/04

10.00 uur: Jane Daniels – Geneeskunde
Chronic Pelvic Pain and Menorrhagia: Assessing Treatment Effectiveness (Agnietenkapel)

10.00 uur: Matthijs Elenbaas – Communicatiewetenschap
Dynamics of Political Information Transmission: how Media Coverage Informs Public Judgments About Politics (Aula)

12.00 uur: Norman Sachs – Geneeskunde
The Role of CD151 and Integrin $\alpha\beta 1$ in the Pathophysiology of Kidney and Skin (Agnietenkapel)

14.00 uur: Ibrahim Sendagire – Geneeskunde
Operational Aspects of Diagnosing and Treating Tuberculosis and HIV Infection in Ugandan Urban Areas (Agnietenkapel)

WOENSDAG 17/04

10.00 uur: Jelena Smolic – Theoretische fysica
Aspects of Holography: from Weak to Strong Coupling (Agnietenkapel)

11.00 uur: Eline Aukema – Geneeskunde
Care for Consequences in Children Treated for Leukemia or Brain Tumor (Aula)

12.00 uur: Milena Smolic – Theoretische fysica
Holography Out of Equilibrium (Agnietenkapel)

13.00 uur: Denise van Diermen – Tandheelkunde
Oral Antithrombotics and Dentistry: Current State of Affairs and Guideline Proposal (Aula)

14.00 uur: Léon Spijkers – Geneeskunde
Sphingolipids in Essential Hypertension and Endothelial Dysfunction (Agnietenkapel)

DONDERDAG 18/04

10.00 uur: Diana Hendrickx – Natuurwetenschappen
Network Inference from Time-Resolved Metabolomics Data (Agnietenkapel)

12.00 uur: Hidde Veenstra – Geneeskunde
Melanoma Surgery and the Impact of Sentinel Node Biopsy (Agnietenkapel)

14.00 uur: Jafar Tanha – Informatica
Ensemble Approaches to Semi-Supervised Learning (Agnietenkapel)

VRIJDAG 19/04

10.00 uur: Christiaan Mulder – Geneeskunde
Tuberculosis Control Among Immigrants (Agnietenkapel)

13.30 uur: Mariska Knol – Psychologie
Improving University Lectures with Feedback and Consultation (Aula)

14.00 uur: Daan Muntinga – Communicatiewetenschap
Catching COBRAs (Agnietenkapel)

Voor uitgebreide informatie zie www.uva.nl/nieuws-agenda.

(ingezonden mededeling)

STUDENTEN VISIE

2025

ESSAY WEDSTRIJD

Wonen we in 2025 allemaal in omgebouwde bedrijfspanden? Volgen we in 2025 alleen nog maar college via internet? Staan er in 2025 rijen windmolens langs de Amstel?

In 2025 bestaat Amsterdam 750 jaar. In dit kader organiseert ASVA de Studentenvisie

2025 om aan studenten van nu te vragen hoe zij de stad Amsterdam zien over 12 jaar. Door met een sterke visie te komen hoopt ASVA de student van nu te betrekken bij de stad van de toekomst!

Schrijf jouw ideeën over de stad Amsterdam in 2025 op in een essay van maximaal 600 woorden. Jouw visie wordt dan meegenomen in de uiteindelijke visie die aan de gemeente Amsterdam zal worden uitgereikt. Daarnaast ontvangt de winnaar

een boekenbon van 25 euro en wordt het winnende essay gepubliceerd op de ASVA pagina in Folia. Jouw essay kan dan worden gelezen door alle studenten van de UvA en HvA!

Alles kan en alles mag! Denk zo groot of klein als je wilt, gebruik specifieke voorbeelden of houd een filosofisch betoog. We maken de winnaar bekend op 3 mei, dus stuur je essay voor 25 april naar peper@asva.nl!

passie

Claw Boys Claw

SANDRA STEUR (41, docent bij sociaal pedagogische hulpverlening) is al naar dertig concerten van Claw Boys Claw geweest.

‘Op Pinkpop, in 1986, zag ik Claw Boys Claw voor het eerst. Ik was meteen verkocht. Die zware, donkere stem van Peter te Bos, de zanger, maakte diepe indruk. Ik vond het fantastisch hoe zij het publiek mee wisten te krijgen. Iedereen ging los. Een jaar daarna won de band de BV Popprijs. Ik zal nooit vergeten hoe Peter bij de uitreiking zomaar een zoen gaf aan Elco Brinkman, die toen minister van Welzijn, Volksgezondheid & Cultuur was. Die actie

haalde zelfs het NOS-journaal. Ik vond het als zestienjarig meisje zo cool dat hij dat durfde. Ik denk dat ik in de loop der jaren naar zo’n dertig concerten van Claw Boys Claw ben geweest. Er is geen band die ik vaker heb gezien. Tja, hoe leg je dat uit? Het rockt gewoon als zij spelen. Het is altijd feest. Ik word er vrolijk van. Ze traden in de jaren tachtig regelmatig op in jongerencentra bij mij in de buurt. In Koog aan de Zaan ben ik nog een keer in de kleedkamer

beland, omdat een vriendin de drummer kende. Stond ik daar gewoon te kletsen met ze. Mijn eigen kinderen – mijn dochter is acht en mijn zoon is zes – heb ik inmiddels een paar keer meegenomen naar een concert. Mijn dochter vond het helemaal geweldig: ze stond de hele tijd te dansen. De volgende keer wil ze weer mee, zei ze na afloop. Op 31 mei treden ze weer op in Paradiso. Ik kijk ernaar uit.’ ■■
tekst Gijs van der Sanden / foto Fred van Diem

Fuseren in zwaar weer

Onderwijs van te laag niveau, een opstand van docenten en onderzoekers, en een bestuur zonder rector: **het is crisis bij de Vrije Universiteit**. Toch moet er volgend jaar één bètafaculteit van UvA en VU zijn. Goed idee? Vijf vragen over de bètafusie. tekst Marieke Buijs en Gijs van der Sanden / foto's Danny Schwarz

Het is hommeles op de VU. Na een vernietigend rapport zegt het college van decanen eind maart het vertrouwen in het universiteitsbestuur op. Rector Magnificus Lex Bouter legt zijn functie neer.

Pijnlijk, en niet alleen voor de VU. Onder de noemer Amsterdam Academic Alliances (AAA) beramen de VU en de UvA namelijk vergaande samenwerkingsplannen. Paradepaardje is de fusie van de drie bètafaculteiten (twee van de VU, één van de UvA) tot één gezamenlijke faculteit: de Amsterdam Faculty of Science (AFS).

Ondanks de bestuurlijke crisis aan de VU gaan de gesprekken over de samenwerking gewoon door, liet het College van Bestuur van de UvA in een reactie weten. Volgende week, op 19 april, zullen de Raden van Toezicht van beide universiteiten bekendmaken of zij ook vertrouwen hebben in de plannen.

Waarom kiezen de universiteiten voor een fusie tussen de bètafaculteiten?

De plannen voor de AFS komen voort uit zowel inhoudelijke als financiële motieven. Kareljan Schoutens maakt als decaan van de UvA-bèta's deel uit van het bouwteam dat de fusie vormgeeft en legt uit waar de meerwaarde van samenwerking in zit. 'Op dit moment hebben we een merkwaardige relatie met de VU. Aan de ene kant zijn we partners, aan de andere kant word ik vaak gedwongen een accent te leggen op de verschillen. We werken op veel vlakken al samen, bieden

gezamenlijke opleidingen aan, maar azen ook op dezelfde opdrachten en beurzen. Dat wringt. Bijvoorbeeld als je aan tafel zit bij zelfstandige onderzoeksinstituten van NWO of KNAW, zoals het ruimteonderzoekscentrum SRON, dat zich hier op het Science Park wil vestigen. Wanneer je daar als concurrenten zit, maakt dat het lastig om tot een goede samenwerking te komen. Samen hebben we meer te bieden als onderzoekspartner.' Ook op het onderwijs heeft de fusie volgens Schoutens een positieve uitwerking. 'Door de toename aan mankracht en expertise kunnen we beter voldoen aan de wensen van studenten. Die

'Samen hebben we meer te bieden'

vragen in toenemende mate om brede bachelors en interdisciplinaire opleidingen. Samen kunnen we aan die eis voldoen, zonder dat daarmee de kleinere disciplinaire bachelors in gevaar komen, waar die voor de individuele universiteiten te kostbaar zijn om te handhaven. Wij willen een faculteit zijn waar studenten graag komen studeren en wetenschappers met plezier onderzoek doen. Dat is nu ook al wel het geval, maar het kan nog beter, met een bredere scala aan expertisegebieden, om studenten en topwetenschappers te trekken.'

Hoe past de fusie in het hogeronderwijsbeleid?

De AAA is het resultaat van een langdurige

paringsdans tussen de twee universiteiten, onder aanmoediging van de politiek. In 2010 al brak een adviescommissie onder leiding van oud-minister Cees Veerman een lans voor regionale samenwerking, om de concurrentiepositie van Nederlandse kennisinstellingen in de toekomst te garanderen. Toen de Tweede Kamer dat advies omarmde stuurden de UvA en VU vier verkenningsteams op pad om per domein de samenwerkingsmogelijkheden te evalueren. De teams kregen daarbij de instructie ook de nieuw-geformuleerde topsectoren en de Europese onderzoeksagenda in ogenschouw te nemen. De AAA is het resultaat van die verkenning: de UvA en VU bundelen hun krachten bij Ancient Studies & Archeology, in gezamenlijke graduate en post-graduate schools en in de AFS. De UvA commiteerde zich aan de plannen in de prestatieafspraken die zij maakte met voormalig staatssecretaris Halbe Zijlstra.

Maar de universiteiten volgen niet alleen de toekomstvisies van de Haagse politiek. Ook financiële overwegingen spelen mee. Dat beaamt VU-decaan Hubertus Irth tijdens een debat dat de Asva organiseerde. 'We kunnen ons niet afwenden van de kostendruk, die speelt natuurlijk een rol.' Het overheidsbudget voor onderzoek is in de afgelopen tien jaar gekrompen en dat merken de universiteiten. Die zoeken hun heil dus elders. De verbeterde concurrentiepositie van de grote faculteit moet zich volgens het fusievoorstel dan ook vertalen in ten minste

twintig procent meer onderzoeksgeld uit de derde, private geldstroom.

Wat zijn de zorgen?

Niet alle studenten en medewerkers van de UvA en de VU vallen voor het plaatje dat Schoutens schetst. In een enquête – die is afgenomen namens de ondernemingsraden van beide universiteiten – is gevraagd wat volgens hen de kansen en de bedreigingen zijn van de samenwerking. Hoewel er wel degelijk kansen worden gezien,

komen de volgende bedreigingen naar voren: 'meer managementlagen, dus moeilijker communicatie met de werkvloer', 'minder persoonlijk contact' en 'groot financieel risico'. De angst, kortom, dat de bètafaculteit wel eens een moloch van een onderwijsinstelling zou kunnen worden. Vooral vanuit de medezeggenschap klinkt er kritiek. Zo vreest Annemijn van Rheden, voorzitter van studentenpartij Mei, dat de plannen met name bedoeld zijn om meer onderzoeksgeld binnen te halen. De meerwaarde voor het

onderwijs komt volgens haar niet genoeg naar voren. Het probleem daarbij is vooral dat de plannen zoals ze er nu liggen te vaag en breed interpreteerbaar zijn, vindt zij. Een voorbeeld: de VU en de UvA hebben op dit moment zes verschillende informatica-opleidingen die in één informaticadomein moeten worden ondergebracht. 'Maar hoe dat eruit moet zien wordt nergens duidelijk. Het lijkt erop dat de plannen helemaal nog niet zijn doorgedacht.' Mei maakt zich eveneens zorgen om de onder-

wijskwaliteit aan de nieuwe instelling. Vooral nadat er recent een onderzoeksrapport verscheen waaruit blijkt dat de VU geen voldoende zou halen voor De Instellingstoets Kwaliteitszorg – het keurmerk voor hogeronderwijsinstellingen. De ontevredenheid over het VU-bestuur leeft bovendien onder docenten, die zich hebben verenigd in de Verontruste VU'ers beweging. *Van Rheden:* 'Ontevreden docenten hebben hoe dan ook invloed op de kwaliteit van het onderwijs.' Een ander punt van zorg is het tempo waarin de plannen moeten worden uitgevoerd. Per januari 2014 moeten de faculteiten zich aan een gemeenschappelijke begroting houden en per september van dat jaar zullen de faculteiten een gemeenschappelijk onderwijsprogramma aanbieden. Een strak schema. 'Als men vasthoudt aan die doelstelling, dan voorzie ik een groot aantal transitieproblemen,' zegt vicevoorzitter van Mei, Rik Van den Hoven. 'Alleen al het op elkaar afstemmen van een studenteninformatiesysteem is een grote operatie. De strubbelingen met SIS hebben laten zien dat de UvA hier geen kei in is. Als zoiets misgaat, is dat slecht voor je imago.' Bezwaren richten zich ook op de identiteit van de onderwijsinstellingen. De VU en de UvA zijn twee verschillende universiteiten met elk hun eigen karakter. Studenten maken daar een bewuste keuze in. Tijdens het Asva-debat werd de vraag opgeworpen: zijn die verschillende DNA's wel met elkaar te versmelten? En ontnemen je

studenten die keuze niet? Schoutens antwoord: 'Ik begrijp de zorg. Maar het belangrijkste is dat we straks het beste van drie bètafaculteiten kunnen bieden. Daar gaat het om.'

Hebben de strubbelingen bij de VU invloed op de fusieplannen?

Voor de Centrale Studentenraad en de Asva is de maat vol. In een gemeenschappelijk persbericht roepen zij het bestuur van de UvA op de samenwerking met de VU onmiddellijk te stoppen. Maar het UvA-bestuur heeft aangegeven dat niet van plan te zijn. Wel leert navraag bij Yasha Lange, woordvoerder van het College van Bestuur van de UvA, dat de

'Het kan zo maar een jaar later worden'

strubbelingen op de VU hun weerslag vinden in het overleg. Tussen de besturen van de UvA en de VU, en tussen de besturen en hun decanen vinden gesprekken plaats over de onrust. Lange kan geen uitspraken doen over de strekking van die gesprekken, 'maar ik kan wel zeggen, dat er vanuit de UvA alle begrip voor is als de VU zich nu eerst op de eigen organisatie richt'. Ook de Centrale Ondernemingsraad ziet de bestuurscrisis niet als aanleiding de fusieplannen te cancelen. COR-voorzitter Radboud Winkels ziet de crisis vooral als een interne kwestie

en niet als onoverkomelijk struikelblok bij de fusieplannen. 'Wel zullen we bepaalde punten extra in de gaten houden. Heeft dit VU-bestuur bijvoorbeeld wel de slagkracht om de fusieplannen door te voeren? De VU heeft momenteel geen rector, terwijl die juist verantwoordelijk is voor onderwijs en onderzoek. Als ze de plannen in de wacht zetten wordt het wel erg krap de fusie in 2014 rond te hebben en kan het zo maar een jaar later worden.'

Hoe nu verder?

Momenteel ligt het voorstel voor de AAA bij de Raden van Toezicht van de twee universiteiten. Als alles volgens plan verloopt, maken zij op 19 april bekend of zij zich achter de plannen scharen. Mar-kant detail, voorzitter van de Raad van Toezicht van de VU is Cees Veerman, wiens toekomstvisie op het hoger onderwijs ten grondslag ligt aan de fusieplannen. Aan hem dus de opdracht zijn eigen geesteskind kritisch tegen het licht te houden. Maar ook met goedkeuring van de toezichthouders is het zeker nog geen gelopen race. Daarna is de medezeggenschap namelijk aan zet. Die wordt voor de helft gevormd door de studentenpartijen, die het vertrouwen in de plannen hebben opgezegd. Als de meerderheid van de medezeggenschap tegen stemt, hebben de besturen drie opties. Steun voor de plannen zoeken via de rechter, de medezeggenschap via bemiddeling op andere ideeën proberen te brengen, of – in een uiterst geval – de hele exercitie afblazen. ■■■

op de tong

foto Sandra Hazenberg

Warung Sranang Makmur

Wijtenbachstraat 14 (Oost)

In welk restaurant kun je in tijden van financiële crisis nog terecht zonder aanslag op je studentenbudget? Bij de Surinamer! Wij kozen Warung Sranang Makmur in oost. Uit voorzorg hadden we gereserveerd; het is hier vaak vol, wat een goed teken is.

De voorafjes zijn spotgoedkoop tot normaal geprijsd. Wij delen een bara (€ 1,75) waarbij een sausje geserveerd wordt dat bij navraag tomatensambal blijkt te zijn. Totaal niet pittig, maar heel lekker. Ik weet dat ze zelf hun pepersaus maken. Op verzoek brengt de vriendelijke

ober een bakje. Die gele saus brandt vrij lang na, maar smaakt goed. Alhoewel de bara aan de vette kant is, vinden we hem top doordat hij uitstekend gekruid is.

De drankjes krijgen we in blik met een plastic bekertje. Mijn vriend is erg blij met zijn kokos-sap met echte stukjes kokos. Hij kiest vervolgens rijst met groente en tempé (€ 7,50) en ik roti met hetzelfde (€ 8,-). Als tempéhater word ik aangenaam verrast; het is heel goed gemarineerd en ik zit te smullen. Bij de roti zit verder kousenband, gekookt ei, kool en aardappel. De rijst wordt gebracht met groente in het zuur en kousenband. Mijn vriend is lyrisch over de kwaliteit van zijn hoofdgerecht en vraagt zich af waarom hij hier niet eerder is geweest. Het enige toetje is spekkoeke (€ 1,75, op de menukaart bij de voorgerechten!). De plakjes zijn warm gemaakt en worden sierlijk gerangschikt op een bordje geserveerd. We nemen er koffie en thee bij. In totaal zijn we € 26,50 euro kwijt. We concluderen dat dit een zeer studentvriendelijk eethuisje is met een prima prijs-kwaliteit-verhouding. ■ Olga Rackwitz

Folia Magazine ontvangt graag je restaurantrecensie en vergoedt tot € 50,-. Maximaal 270 woorden, (suggesties voor de) kaders zijn welkom, maar niet verplicht. Mail je recensie naar redactie@folia.nl. Stuur de originele bon naar Folia Magazine, t.a.v. Stephanie Gude, Prins Hendrikkade 189b, 1011 TD, A'dam.

KOUSENBAND

Kousenband is de Surinaamse naam voor een zeer lange, dunne, veterachtige boon, die oorspronkelijk uit Afrika afkomstig is. De

smaak komt enigszins overeen met die van sperziebonen, alleen is het iets pittiger. Het is te koop op de markt, in toko's en bij sommige supermarkten. In de tropen kan het wel een meter lang worden, maar in Nederland haalt het maar zo'n 15 à 25 centimeter. Kousenband bevat foliumzuur, kalium en andere mineralen, naast vitaminen B1 en B6.

RECEPT VOOR BARA'S

Hak een paar tenen knoflook, 1 ui, 1 grof gehakte rode peper, 2 tl komijnpoeder, 3 stengels selderij en 1 tl masala kerrie fijn in een keukenmachine. Meng dit in een kom met 300g zelfrijzend bakmeel, 100g gemalen split-erwten en een kopje lauwwater en kneed het tot een deeg. Laat het deeg een paar uur in de kom rijzen onder een theedoek. Draai als het deeg gerezen is balletjes van het deeg en maak met je vinger een gat in het midden. Frituur de bara's op 180 graden.

SPEKKOEK

Ondanks de naam is spekkoeke een vegetarisch gerecht, een ronde cake die bestaat uit allemaal laagjes, die enigszins aan doorregen

spek doen denken. Spekkoeke is tijdens de koloniale tijd in Nederlands-Indië uitgevonden en wordt van oudsher alleen bij speciale gelegenheden geserveerd. Dit omdat alle laagjes van de cake een voor een in de oven moeten worden gebakken en het maken van een cake ongeveer anderhalf uur duurt. Gelukkig kun je het ook bestellen.

Kijk naar buiten

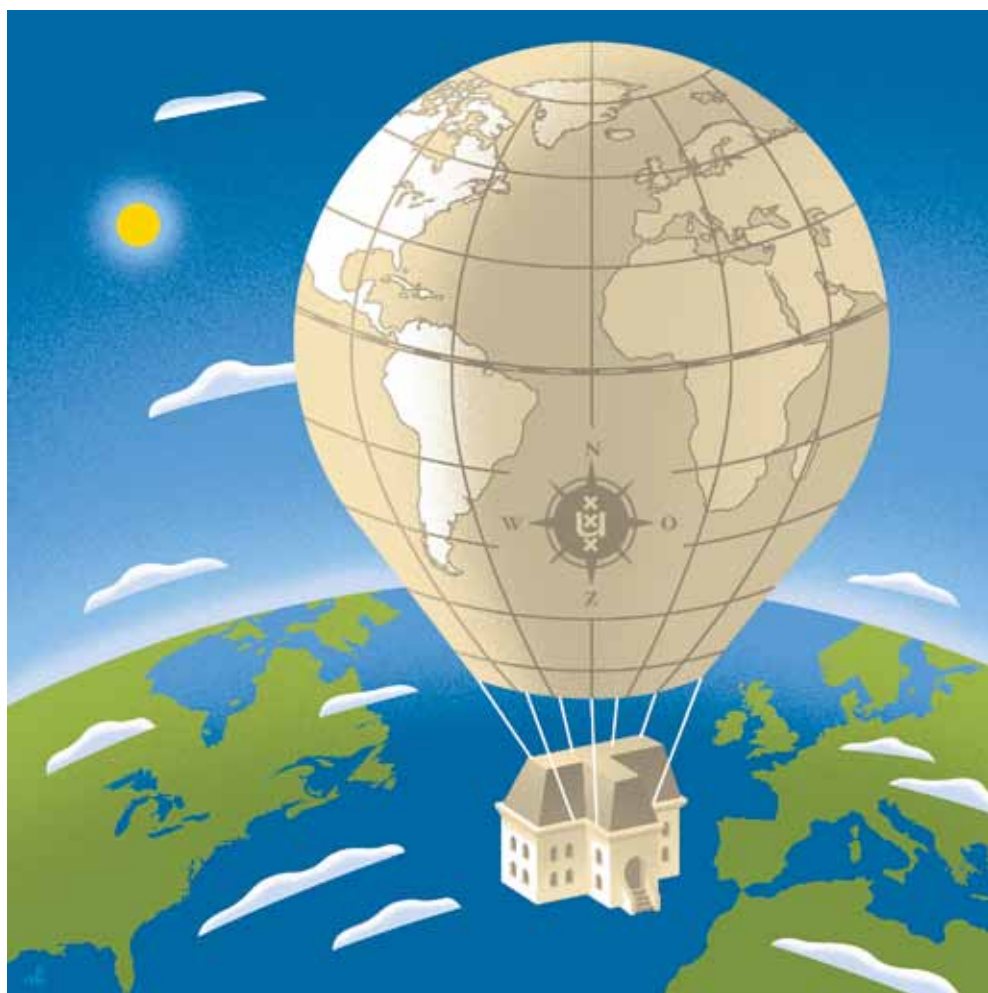
Door te bezuinigen op internationalisering verliest Nederland de aansluiting met de wereldtop, vindt **Hans**

de Wit. illustratie Marc Kolle

het accent naar samenwerking en uitwisseling binnen Europa en met Noord-Amerika en Japan. Midden jaren negentig gingen ook de hbo-instellingen internationaliseren. De UvA ging – weer als eerste en spoedig gevolgd door

Mij werd 12 maart gevraagd om op het Nuffic-jaarcongres een beschouwing te geven over hoe de internationalisering van het Nederlandse hoger onderwijs kan bijdragen aan het oplossen van mondiale problemen. Een relevant thema in een tijdperk waarin internationalisering en hoger onderwijs door bezuinigingen en korte termijn eigenbelang onder druk staan. De internationalisering van het Nederlandse hoger onderwijs kan ruwweg onderscheiden worden in drie fases. In de jaren zeventig en daarvoor lag het accent vooral op ontwikkelings-samenwerking: capaciteitsopbouw door Nederlandse universiteiten, en beurzen voor studenten uit ontwikkelingslanden – vooral bedoeld voor speciale internationale onderwijsinstituten zoals het Institute of Social Studies. Eind jaren zestig werd aan de UvA als eerste universiteit een Bureau Buitenland gevestigd, spoedig gevolgd door andere universiteiten. Tot midden jaren tachtig richtten die bureaus zich nagenoeg uitsluitend op ontwikkelingslanden. Aan de hbo-instellingen speelde internationalisering – met uitzondering van het kunstonderwijs – geen rol.

Onder invloed van Europese programma's voor onderwijs- en onderzoekssamenwerking zoals Erasmus verschoof in de jaren tachtig geleidelijk

andere universiteiten – ondanks felle oppositie van politici en media over tot het geven van colleges in het Engels om de uitwisseling aantrekkelijk te maken.

In de afgelopen jaren is het accent opnieuw verschoven: naar concurrentie om buitenlandse studenten en promovendi, waarbij rankings en inkomsten het beleid steeds meer bepalen en China het lonkend perspectief wordt. Nu worden volledige opleidingen in het Engels gegeven, en – ondanks dat op de kwaliteit, nut en noodzaak ervan het nodige kan worden afgedongen – is de

Blackboard is de oplossing

oppositie hiertegen nagenoeg verstomd: immers, de studenten die eropaf komen brengen, zoals recentelijk weer is aangetoond, veel geld binnen. Deze ontwikkeling kan niet verhullen dat er een aantal problemen zijn met de internationalisering van ons onderwijs. Capaciteitsopbouw en beurzenprogramma's voor talenten uit ontwikkelingslanden staan onder druk. De groeiende instroom van buitenlandse studenten komt vooral uit Duitsland en studeert vooral alfa- en gammastudies, niet bèta en techniek, terwijl wij toptalenten in asielzoekerscentra uitzetten. Onze eigen studenten zijn onvoldoende mobiel en internationaal competent. En waar buurlanden als Denemarken, Duitsland, ja, zelfs België, opleidingen en universiteiten naar het buitenland exporteren, heerst in Nederland nog de angst van het Schutte-effect van de jaren negentig, vernoemd naar de commissie die de hbo-fraude onderzocht. Als gevolg van die fraude, waarbij hogeronderwijsinstellingen onder meer geld ontvingen voor buitenlandse studenten kan een buitenlandse student tegenwoordig alleen een

Nederlands diploma krijgen als tenminste een kwart van de opleiding fysiek in ons land is gevolgd, een beperking waardoor we internationaal de boot missen.

Natuurlijk, onze universiteiten scoren nog steeds goed in internationale rankings en in Europese onderzoek- en onderwijsprogramma's, maar hoe lang nog? Als we niet meer internationaal gericht zijn en bewust van zowel de kansen als de risico's van internationalisering, verliezen we aansluiting. Het is tijd voor een nieuwe geïntegreerde visie op internationalisering, op nationaal niveau door de relevante ministeries hun hokjesmentaliteit te doen verlaten, op instellingsniveau door creatief en innovatief om te gaan met de mogelijkheden die er zijn, bijvoorbeeld virtuele mobiliteit en samenwerking. En door actief te blijven in capaciteitsopbouw en beurzenprogramma's in plaats van erop te bezuinigen. We kunnen een voorbeeld nemen aan internationale discussies over herziening van de internationalisering, zoals het actieplan van de International Association of Universities (www.iau-aiu.net), *Affirming Academic Values in Internationalization of Higher Education*, voorbereid door een groep van internationale experts, waaronder ondergetekende. In dit actieplan worden zowel de positieve effecten als risico's van internationalisering benoemd en aandacht gevraagd voor de sociale verantwoordelijkheid van hogeronderwijsinstellingen. Het wordt tijd aan dit plan een Nederlandse invulling te geven. ■■

Hans de Wit is lector Internationalisering van het onderwijs aan het Domein Economie & Management en directeur van het Centre for Higher Education Internationalisation aan de Università Cattolica Sacro Cuore in Milaan.

Dijkgraaf

Happy few

Princeton heeft zijn keuze gemaakt. Uit 26.498 aanmeldingen, meer dan ooit tevoren, allemaal met uitstekende papieren, zijn er 1931 gelukkigen geselecteerd. Uiteindelijk hoopt men 1290 nieuwe studenten 'van de klas van 2017' aan te kunnen nemen. In Nederland vergeten we vaak hoe klein de Amerikaanse topinstellingen zijn. Zo is het aantal eerstejaars in Harvard dit jaar 2076 en in Yale 1356. Deze drie universiteiten nemen dus met elkaar zo'n 5000 studenten aan, minder dan de 7148 eerstejaarsstudenten aan de Universiteit van Amsterdam. Er wordt tegenwoordig veel gesproken over de 1 procent – de selecte groep die de overige 99 procent van de wereld beheerst. Maar volgens deze berekening kan van de 5 miljoen Amerikaanse achttienjarigen maar 0,1 procent naar een van deze drie topuniversiteiten. En dan houd ik geeneens rekening met het feit dat een derde deel van de studenten uit het buitenland komt. Het kan trouwens nog erger. Onlangs werd in een ranglijstje Caltech genoemd als de beste universiteit van de wereld. Daar worden ieder jaar maar zo'n 250 studenten binnengelaten, minder dan het aantal fulltime hoogleraren. Deze (kleine) cijfers geven echter niet de juiste vergelijking. De Verenigde Staten is namelijk een groot land. Er zijn zo'n 300 miljoen Amerikanen, twintig keer Nederland. We krijgen dus een beter perspectief als we alle bovenstaande cijfers door twintig delen. Verkleinen we Princeton tot Hollands Madurodam-formaat, dan houden we een klasje van 60 leerlingen over. Het is niet moeilijk zo'n elitegezelschap in Nederland te vinden. Je nodigt bijvoorbeeld van ieder gymnasium de beste leerling uit en klaar. Ik weet zeker dat die 60 jongens en meisjes het uitstekend zullen doen, het prima met elkaar kunnen vinden, en later allemaal belangrijke dingen in hun leven gaan doen. Maar is Nederland echt geholpen met een topuniversiteit met 60 studenten? Ik denk het niet. ■■ Robbert Dijkgraaf

UvA-HvA team

DAM TOT DAM LOOP 2013

Op zondag 22 september 2013 doet het UvA-HvA team voor de vijfde keer mee met de Dam tot Damloop. We nemen deel aan de 16,1 km Recreatie Businessloop, en jij kan meedoen!

Voordelen UvA-HvA Damloopteam:

Zes gratis hardlooptrainingen, trainingsschema's, een duurzaam en uniek hardloopshirt, toegang tot onze VIP-tent met gratis consumpties.

Kosten: €23,- voor studenten, €35,- voor medewerkers

Inschrijving en meer informatie: www.usc.uva.nl/damloop

EEN BAAN IN HET ONDERWIJS CREATING TOMORROW

HEB JE INTERESSE IN HET ONDERWIJS?
VIND JE HET LEUK OM JONGEREN IETS TE LEREN?
WIL JE ZE INSPIREREN EN HELPEN BIJ HUN ONTWIKKELING?
WELLIJCH IS HET ONDERWIJS DAN IETS VOOR JOU

SCHRIJF JE DAN IN VOOR DE MINOR
'EEN BAAN IN HET ONDERWIJS'

WANNEER: Semester 1, voltijd
WAAR: Kohnstammhuis, Domein Onderwijs en Opvoeding
INFO: www.hva.nl/minoren

FLOOR AGENDA

KOHNSTAMMHUIS, WIBAUTSTRAAT 2-4 | WO 10 APRIL - WO 24 APRIL

STAND OP HVA ONDERWIJSCONFERENTIE

11 april, vanaf 16.30 uur, Kohnstammhuis
Informatie over de mogelijkheden van FLOOR voor HvA medewerkers. Ook gaat de FLOOR website online. Bezoek ons op floor.hva.nl!

SO SOMALI, DEBAT

17 april, 18.00-21.00 uur FLOOR Tribunes
Het Somalisch Studenten Netwerk organiseert een debat onder leiding van schrijfster Yasmine Allas.

WHY WOMEN STILL CAN'T HAVE IT ALL

22 april, 16.00-17.30 uur FLOOR Tribunes
De Visiefabriek brengt een lezing en discussie met Liza Mügge, docent politicologie en onderzoeker aan de UvA. Uitgangspunt is het bekende artikel van Anne-Marie Slaughter

over vrouwen in topposities.

ONDERWIJSORAKELS

23 april, 8.30-12.30, FLOOR tribunes
In samenwerking met de ASVA start de Onderwijs Orakels-marathon bij FLOOR. In vier steden worden er pitches gegeven door mensen die een interessante visie hebben op de toekomst van het onderwijs. Zie voor meer info onderwijsorakels.nl

Bij Leercentrum FLOOR van de Hogeschool van Amsterdam worden activiteiten en evenementen georganiseerd die onderwijs, bedrijfsleven en culturele- en maatschappelijke organisaties bij elkaar brengen.

Facebook www.facebook.com/floorHvA
Twitter @floorHvA

Digitaliseren moet je leren

Er kunnen zeker delen van het onderwijs gedigitaliseerd worden, maar daar zijn investeringen voor nodig, vindt **Michiel Stapper**.

De onderwijsconferentie van de HvA gaat dit jaar op 11 april over de digitalisering van het onderwijs. De discussie laaide hoog op toen hoogleraar Jan Derksen stelde dat alle hoorcolleges kunnen worden afgeschaft en vervangen door online hoorcolleges. Studenten zaten toch maar verveeld in de collegebanken.

Maar wat gebeurt er als studenten slechts online hoorcolleges krijgen? Volgens mij is een van de grootste problemen in het huidige hoger onderwijs het gebrek aan contact tussen docenten en studenten. Docenten moeten studenten inspireren en motiveren. Als een docent voor een groep van vijfhonderd studenten staat is dat onmogelijk. Digitalisering biedt kansen om dat probleem op te lossen, maar dan moet het wel op de juiste wijze gebeuren. Het afschaffen van hoorcolleges heeft weinig met de digitalisering van onderwijs te maken als je ze enkel vervangt door opnames van diezelfde hoorcolleges. De stof van de hoorcolleges online op een innovatieve wijze aanbieden is een ander verhaal. De Royal Society of the Arts legt bijvoorbeeld complexe problemen uit in animatiefilmpjes. Er is heel veel mogelijk met digitalisering, maar dan moet er wel geïnvesteerd worden in mensen en middelen die kunnen innoveren. Op dit moment ben ik erg sceptisch of de HvA daartoe

in staat is; als je bekend bent met de digitale leer- & werkomgeving van de HvA snap je waarom.

De digitalisering van het onderwijs moet als doel hebben om de onderwijskwaliteit te verbeteren en het fysiek contact tussen docent en student te vergroten. Doordat de docent minder tijd hoeft te besteden aan het geven van hoorcolleges (de online stof moet uiteraard wel up to date gehouden worden en desnoods tijdig worden vernieuwd) heeft de docent weer meer tijd voor de student. En dat is noodzakelijk – zeker op de HvA – want in het hbo moeten studenten het doen met één docent op de 23 studenten. Dat is schrikbarend weinig: op de universiteit is die verhouding 1 op 10 (beide in 2010, cijfers OCW). Het extra contact tussen student en docent moet fysiek zijn; momenten waarop de docent echt de tijd heeft om met de student in discussie te gaan over de stof of de student te helpen bij zijn studie. Dat werkt alleen goed als de docent en student fysiek tegenover elkaar zitten, een chatsessie eens in de zoveel tijd is hiervoor niet genoeg. Dus grijp de kansen die de digitalisering van het onderwijs biedt, maar doe het om het contact tussen docent en student te vergroten en investeer in mensen die er kundig in zijn. ■■

Michiel Stapper studeert sociale geografie en filosofie en is voorzitter van de Asva studentenunie.

Benmiloud

Onder elkaar

Als er iets is waar wij studenten beter in zijn dan in studeren, dan is het natuurlijk soggen: het grote niet-studeren. En dat gaat het makkelijkste met een televisieprogramma waarbij je even kunt verdwijnen in een andere wereld; meestal de laatste reality-hype (waar in reality weinig reality aan is: alles schijnt gescript te zijn). Na Hollandse succesformules zoals *De Gouden Kooi*, *Oh Oh Ergens* en *Sterren Dansen of Springen op of in iets*, kunnen we nu ook aapjes kijken in het nieuwste succesprogramma *Onder Elkaar*. Dit is voor de verandering eens geen scripted reality-programma van een commerciële omroep, maar een documentaireserie van de NTR waarin we mogen gluren in Nederlandse subcultuurtjes. In de eerste aflevering konden we met gepast afgrijzen smullen van de wereldvreemde Hollandse pensionado's die zich met veel poen en zonnefactor 60 op de Nederlandse Antillen hebben gevestigd. Zo moesten die negers maar blij zijn dat Onze voorouders die slaven ooit hebben verscheept naar Onze koloniën, sterker nog, ze moesten God maar op hun knietjes danken voor het feit dat ze afstammen van slaven, want waar zaten ze anders opgescheept? In Afrika met penis-kokers om. In andere afleveringen worden de vaak gesloten leefwereldjes van onder anderen coke-snuivende Volendamers en bekeerde gangsters doorgelicht, maar helaas wordt een ander typisch subcultuurje overgeslagen. Wij, de studenten. *Onder Elkaar* gaat dan ook meer over subculturen waarin armoede, drugs en andere eco-sociale problemen aan de orde zijn (nu ik erover nadenk, bij studenten is dat ook zo) en in de televisieserie *Feuten* werd al een poging gedaan onze super-spannende levens (ahum) te onthullen, maar dat is toch niet hetzelfde. Misschien leent non-fictie zich dan ook niet echt voor onze subcultuur. Straks komen ze erachter dat we in werkelijkheid alleen maar soggen... ■■ Hadjar Benmiloud

objectief

Varsity

Zondag 7 april vond voor de 42e keer de Varsity plaats op het Amsterdam-Rijnkanaal bij Houten. Dit is de oudste en grootste roeiwedstrijd van Nederland waar studentenroeiverenigingen uit het hele land aan meedoen. De Amsterdamse roeivereniging Nereus won voor de derde keer op rij. Traditiegetrouw droeg de boeg van Nereus, Dirk Uittenbogaard, hier op de rug gezien, een boegkeppeltje. Het belangrijkste onderdeel van de Varsity is de Oude Vier, bij dit onderdeel worden de boten gevuld met leden van dezelfde vereniging. Na het startschot was de boot van Nereus al snel weg. Triton, de concurrent uit Utrecht, probeerde nog een inhaalslag te maken maar het was tevergeefs. Nereus was de terechte winnaar met maar liefst een bootlengte verschil.

Ieder jaar wordt er na het winnen van de Varsity door de winnaars naakt in het water gesprongen, echter werd dat dit jaar sterk afgeraden vanwege de lage watertemperatuur en onderkoelingsgevaar. Persvoorlichter Patrick van Zinnicq Bergmann: 'Vanwege de veiligheid is er niet gesprongen, anders zou het einde evenement zijn. Niemand heeft geprobeerd om alsnog het water in te duiken.' Er deden 32 roeiverenigingen mee en er waren meer dan vijfduizend toeschouwers aanwezig. Na de wedstrijd werd er verder feestgevierd in NIA, de sociëteit van het Amsterdams Studenten Corps waar Nereus een kroegjool gaf. Dit is ieder jaar weer een drukbezocht evenement, zelfs door niet-roeiliefhebbers. Want een avondje gratis bier en feesten, daar zegt menig student geen nee tegen. ■■■

tekst Hester Hinloopen / foto Merijn Soeters.

In broedplaatsen gebeurt het

Amsterdam weet het allang: zet creatieve geesten bij elkaar en er groeit iets moois uit. Maar waaróm dat is en hoe dat broeden precies in z'n werk gaat, dat probeert onderzoeker **Boukje Cnossen** in het **Volkskrantgebouw** uit te vogelen, als onderdeel van een 'creatief ecosysteem'.

tekst Harmen van der Meulen / foto Fred van Diem

Twee kunstenaars weten meer dan één kunstenaar. En tientallen kunstenaars, muzikanten, ontwerpers en andere creatieve zzp'ers (in het vervolg voor het gemak samengevat onder de noemer 'creatieven') zijn samen meer dan alleen de som van hun delen. Creatieven die in één gebouw (samen)werken, zorgen namelijk voor door steden als Amsterdam gewilde effecten als innovatie, uitwisseling, kruisbestuiving én synergie. Maar over hoe dit allemaal precies in zijn werk gaat in zogenoemde creatieve bedrijfsverzamelgebouwen oftewel 'broedplaatsen' als OT301, het voormalige Acta-gebouw en het Volkskrantgebouw, is nog niet veel bekend. Die laatste broedplaats is sinds 2007 vanwege zijn grootte, uitstraling en centrale locatie uitgegroeid tot hét gezicht van de Amsterdamse broedplaatsen. En dat gezicht staat op het punt flink te veranderen.

METAMORFOSE

Ondernemer Job Heimans kocht het Volkskrantgebouw van Stadgenoot en gaat de broedplaats, die dagelijks gebruikt wordt door 300 mensen, omtoveren in een creatief hotel met tachtig werkplekken in plaats van de vroegere tweehonderd. Dat betekent dat het gebouw verbouwd moet worden en een deel van de huidige huurders zal vertrekken. Een uitgelezen mogelijkheid voor *embedded researcher* Boukje Cnossen (25), onderzoeker op het gebied van creatieve industrie, om te kijken hoeveel waarde huurders hechten aan hun

werkplek en aan de samenwerking met andere huurders. Onder de koepel van Creative Industries Research Centre Amsterdam (Circa), onderdeel van de Faculteit der Geesteswetenschappen, doet Cnossen onderzoek naar de verschillende groepen in het Volkskrantgebouw, waarbij broedplaatsorganisatie Urban Resort als haar uitvalsbasis functioneert. Urban Resort maakt leegstaand vastgoed geschikt voor creatieve bedrijvigheid en beheert zeven broedplaatsen, waarvan het Volkskrantgebouw in 2007 de eerste was.

'Je kunt niet zeggen: gaan jullie elkaar eens kruisbestuiven'

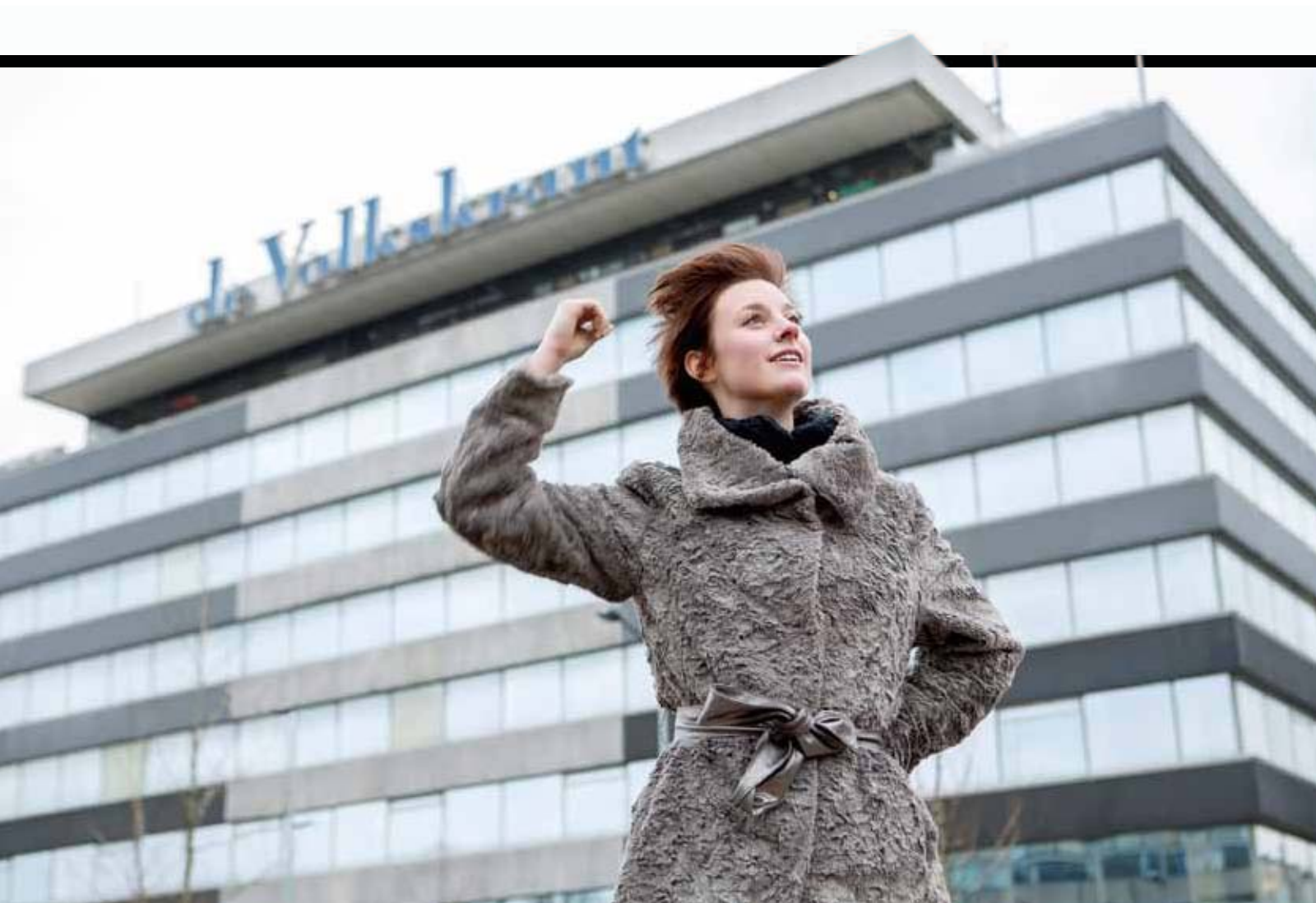
'Het doel van het onderzoek was om te kijken welke gemeenschappen of creatieve ecosystemen er bestaan binnen zo'n pand,' vertelt Cnossen. Want het bedrijf, dat voortgekomen is uit de kraakbeweging, zou graag meer inzicht krijgen in wat het nu eigenlijk is dat ze creëren in broedplaatsen. Cnossen: 'Urban Resort heeft heel veel inhoud en idealisme, maar hun dagelijkse contact met huurders gaat vooral over praktische zaken. Hun samenwerking met Circa komt voort uit hun wens beter te willen begrijpen hoe zo'n plek nou eigenlijk werkt.'

Cnossen is niet de enige die zich met dergelijke

vragen bezighoudt. Wereldwijd is er steeds meer belangstelling voor de Amsterdamse uitvinding van de broedplaats. Zeker sinds grote steden massaal de theorieën van socioloog Richard Florida hebben omarmd, die stelt dat de creatieve klasse essentieel is voor de aantrekkingskracht van een stad, en daarmee voor de lokale economie. Maar dat is niet waarom de gemeente Amsterdam in 1999 besloot tot de oprichting van Bureau Broedplaatsen. Cnossen: 'Je had een aantal vrijplaatsen, die voortkwamen uit kraakpanden en daarvan werd een deel ontruimd. Om die alternatieve scene niet de stad uit te duwen is toen het broedplaatsenbeleid in het leven geroepen. De eerste slogan was ook "Geen cultuur zonder subcultuur!" Toen in 2005 Richard Florida een speech kwam houden in de Westergasfabriek kregen de mensen die zich bezighielden met broedplaatsen ineens economische munitie voor wat ze deden. Want het was niet alleen belangrijk voor het behoud van cultuur, nee, het was belangrijk in het concurreren met andere steden.'

MILJOENENBUDGET

De gemeente Amsterdam gelooft in broedplaatsen, en draagt dat geloof uit door flink te investeren: tot 2010 al 42 miljoen euro, en voor de periode 2012-2016 nog eens 1,5 miljoen per jaar. Het maakt Cnossens onderzoek des te urgenter. Want de gemeente kan er wel geld tegenaan gooien, maar wat maakt een broedplaats succesvol? In het *Beleidskader Atelier- en Broed-*

Boukje Cnossen

plaatsen Metropoolregio Amsterdam 2012-2016 van Bureau Broedplaatsen staat bijvoorbeeld: 'Broedplaatsen versterken de aanwas van nieuwe creatieve bedrijvigheid die ontstaat en tot groei komt vanuit de broedplaatsen.' Als voorbeelden worden de komst van MTV naar de NDSM-werf en de Apple flagstore naar Amsterdam genoemd.

Grote ambities, maar de alledaagse werkelijkheid in het Volkskrantgebouw is prozaïscher, merkte Cnossen. 'De echte waarde die mensen aan elkaar ontleen is veel praktischer. Dat gaat echt van: hé, heb jij nog plakband?' De waarde van broedplaatsen is dan ook zeker niet alleen economisch, maar ook sociaal en cultureel. Niet dat broedplaatsen niet tot de gewenste innovatie zouden leiden, maar een van de conclusies uit Cnossens onderzoek is dat je zulke dingen niet kunt plannen. 'De meest innovatieve dingen ontstaan door onverwachte samenwerkingen. Het moet ontstaan en het moet ontstaan doordat mensen het leuk vinden om er te zijn. Je kunt niet tegen een groep vreemden zeg-

gen: gaan jullie elkaar eens kruisbestuiven.' De nieuwe bestemming van het gebouw illustreert haar punt: ondernemer Job Heimans kwam bij Canvas, het restaurant op de bovenste verdieping van het pand, en raakte zo enthousiast dat hij het pand kocht.

Een goed sociaal klimaat in een broedplaats is dan ook onontbeerlijk, ontdekte Cnossen, die voor haar onderzoek ruim zeventig interviews hield en de onderhandelingen tussen huurders en de nieuwe eigenaar op de voet volgde. Maar pas als huurders professionele belangen delen, oftewel van invloed zijn op elkaars werk, kan er gesproken worden van een creatief ecosysteem, waarin creatieven elkaar tot grotere hoogten stuwten. Zoals de 'computernerds' op de tweede verdieping die niet alleen iedere woensdag samen yogaën, maar elkaar ook helpen met programmeren. 'Op het moment dat zij hoorden dat die verbouwing eraan kwam gingen zij samen op zoek naar een alternatieve locatie. Omdat het niet alleen gezellig is, maar omdat ze heel veel

aan elkaar hebben.' En dat terwijl de meesten van hen nog maar twee jaar in het gebouw zitten. Een voor een druppelden ze het gebouw binnen, waarmee ze volgens Cnossen een schoolvoorbeeld vormen van hoe samenwerking binnen een broedplaats organisch ontstaat. Haar onderzoek loopt nog tot juni, en Cnossen hoopt Urban Resort dan van nuttige aanbevelingen voor hun praktijk als broedplaatsorganisatie te kunnen voorzien. 'Op het moment dat zij beter onder woorden kunnen brengen wat er nou zo goed gaat op die plekken, hebben ze een sterkere positie richting woningcorporaties of vastgoedeigenaren. Dit was klaar om gesloopt te worden en nu komt er een heel hotel in met superveel investeringen.' ■■

Transvormersfestival, 13 april, vanaf 14.00 uur tot laat, Volkskrantgebouw, met o.a. om 16.00 uur een debat over broedplaatsen & waardecreatie. *Reinventing Creative Industries Research*, het boek van Circa over embedded research en creative industries, verschijnt later dit jaar bij Amsterdam University Press. Zie ook circa.uva.nl.

GAMESTUDIES

NIEUWE INTERDISCIPLINAIRE MASTER - UVA.NL/MSC-GS

Wil jij graag innovatieve game concepten bedenken voor de gezondheidszorg, onderwijs, wetenschap, de overheid of de commerciële markt?

Heb je een (bijna) afgeronde bachelor opleiding op WO of HBO niveau? Dan is de nieuwe 1-jarige masteropleiding Game Studies van de Universiteit van Amsterdam wellicht iets voor jou! Check de Game Studies website www.uva.nl/msc-gs of kom langs bij de opleiding op vrijdag 19 april en Meet the people and play the game.

PRESS START?

OPENING EXPOSITIE
EDMOND RINNOOY KAN
DONDERDAG 18 APRIL 2013

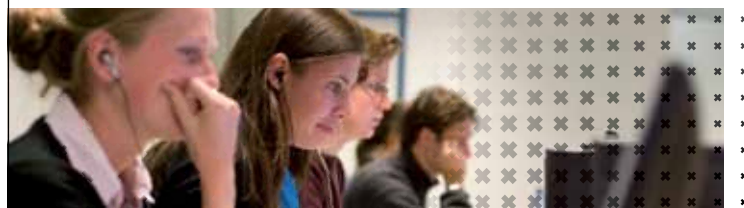
**AMSTERDAMSE
ACADEMISCHE CLUB**
AANMELDEN VIA AAC.UVA.NL/AGENDA

Oudezijds
Achterburgwal 235
1012 DL Amsterdam
020 - 52 515 70
aac.uva.nl

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

Evidence Based Practice MSc/Drs

START 12^E ACADEMISCH JAAR SEPTEMBER 2013

Tweejarige universitaire deeltijd masteropleiding tot klinisch epidemioloog (medisch wetenschappelijk onderzoeker) voor medici, paramedici, verpleegkundigen en verloskundigen

Bridging healthcare and science

- een eersteklas carrièrestap als startpunt naar een hoog wetenschappelijk niveau
- modern en actueel onderwijs met een multidisciplinaire benadering
- (inter)nationaal gerespecteerd en NVAO-geaccrediteerd
- locatie Faculteit der Geneeskunde - AMC

Voor contact, voorlichtingsdata, informatie en aanmelding:
www.amc.nl/masterebp

Cells that *smell* diseases?

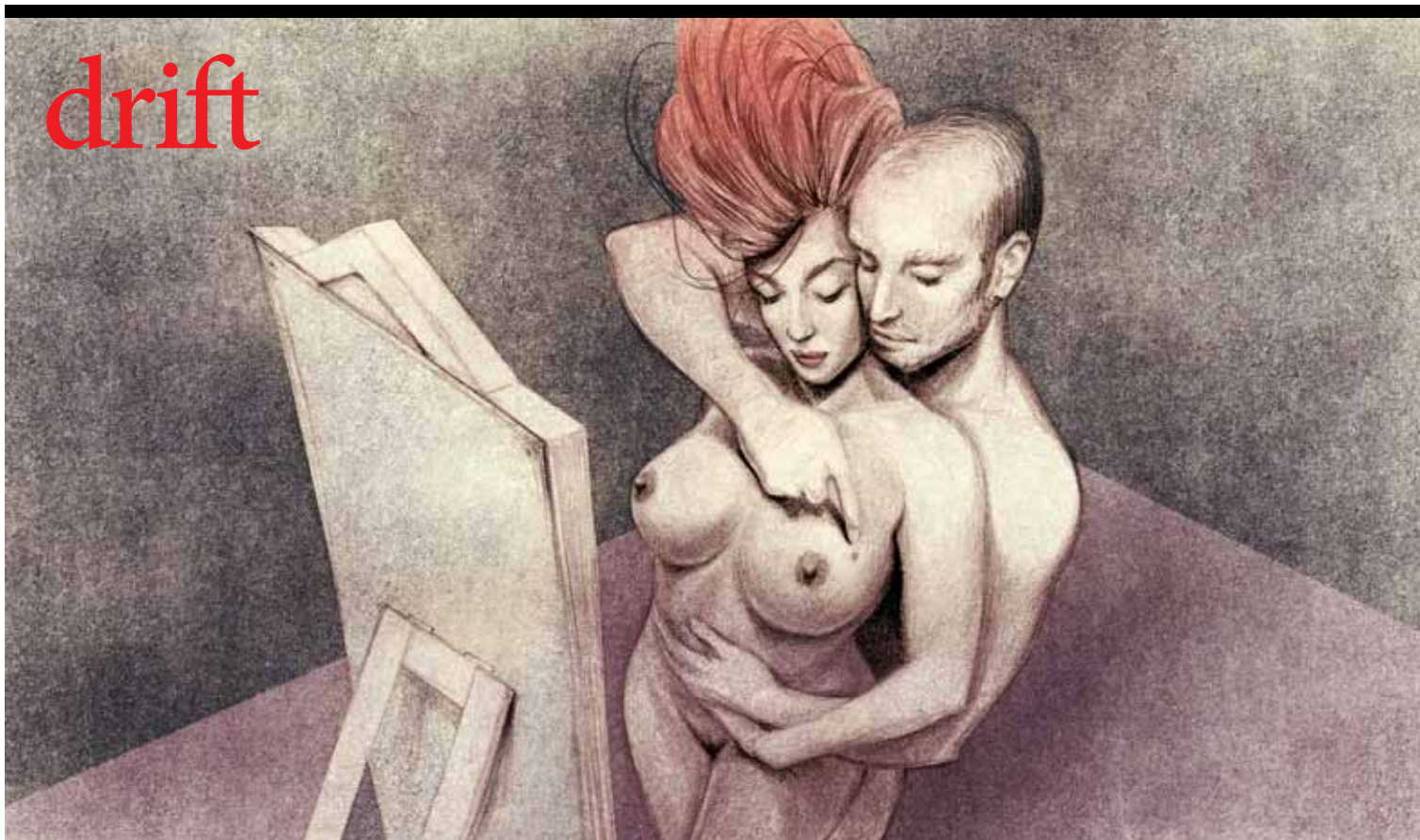
MASTER EVENT

We kindly request that you register in advance and before April 22

www.masterevent.tudelft.nl

25 APRIL 2013

CHALLENGE ACCEPTED!

illustratie Denise van Leeuwen

Spook uit het verleden

Elsbeth (27), student communicatie: 'Ik had zijn telefoonnummer al lang niet meer dus ik schrok me dood toen ik hem opeens aan de telefoon had. Ik had zo'n heftige tijd achter de rug met hem, heb zo veel dingen met hem gedaan waar ik later spijt van heb gekregen. Hij was echt totaal geshuffled. Maar ik heb altijd gevoeld dat wij nog niet klaar waren met elkaar. Ik heb het Sander die avond meteen verteld. We hebben er nog hard om gelachen. Samen aan onze eettafel leek het helemaal niet raar om over Jelco te praten en over het feit dat zijn telefoontje me verwarde. Volgens Sander kon ik best uitzoeken wat mijn gevoelens voor Jelco waren. De eerste keer dat we afspraken was in de fotostudio waar hij werkt. Hij zag er echt een beetje viezig uit, hij was kaal geworden. Ik vond hem ook bot doen, hij vroeg heel weinig. Toch hebben we bij het afscheid staan zoenen bij zijn auto. Heel ruw was het, zoals het altijd was geweest eigenlijk, en ik vond het verwarrend maar ook heel fijn. Ik zag dat Sander schrok toen ik hem vertelde

over die zoen, maar hij werd niet boos. Heel knap, want hij moet heus wel gemerkt hebben dat ik er toch wel echt van in de war was. Nee, ik voelde me gek genoeg niet schuldig, omdat ik vond dat ik steeds eerlijk tegen Sander was. Maar eigenlijk ben ik niet helemaal eerlijk geweest. Een paar weken en echt honderden sms'jes later

'Hij zag er echt een beetje viezig uit'

zagen we elkaar in zo'n goedkoop wiphotel. Over wat ik allemaal op het spel zou zetten met deze vrijpartij dacht ik niet na. Sander, ons huis, ons hele leven samen: het leek op dat moment in geen verhouding te staan tot de verslavende spanning van de situatie. Ik mocht dingen uitzoeken van Sander, hij wist ook dat Jelco en ik elkaar weer zouden zien, maar de grens lag volgens hem bij seks. Ik wilde die grens die middag bewust overschrijden. Het is wel bizar gelopen ja, anders dan ik verwacht had. Toen Jelco binnenkwam kleepte

hij me uit, en daarna zichzelf. Hij zette me voor de spiegel en daar hebben we zeker een halfuur naar elkaars blote lijf staan kijken. We hebben gewezen op wat anders was dan vroeger, op wat we toen mooi vonden en nu aandoenlijk. Een ongelooflijk lief en intiem moment was het. De seksuele spanning was daarmee trouwens meteen weg. Intimiteit en liefde, dat hoorde niet bij de seks die Jelco en ik hadden. We hebben daarna nog een keer afgesproken, en dat was zodat ik Jelco kon zeggen dat ik geen contact meer wilde. Niet omdat dat van Sander moest, maar omdat ik dat zelf wilde. Onze laatste afspraak, meer nog dan die eerdere zoen, gaf me het gevoel te zijn vreemdgegaan omdat het zo intens en intiem was. En hoe eerlijk ik ook over de afspraak zelf ben geweest, over dat gevoel heb ik Sander nooit iets verteld.' ■ Fen Verstappen

Om privacyredenen zijn de namen gefingeerd. Wil je ook meedoen aan deze rubriek, mail dan een korte motivatie naar redactie@folia.nl.

overigens

Amsterdam nodigt binnen- en buitenlandse instituten uit plannen in te sturen voor een technologisch topinstituut in de stad, waar de gemeente 20 tot 50 miljoen in zal investeren.

In plaats van nieuwe prestigeprojecten te spekken, kan de gemeente beter investeren in bestaande instellingen.

Carsten de Dreu
hoogleraar arbeids- &
organisatiepsychologie

Wilma Scholte op Reimer
lector Evidence Based
Nursing

Roel van Driel
hoogleraar
biochemie

Carsten de Dreu

'Eens. Het komt naïef en weinig doordacht over. De gemeente wil een topinstituut dat zich stort op onderzoek naar lokale problematiek. Zo werkt het niet. **Toponderzoek houdt zich per definitie niet bezig met een vastomlijnd lokaal probleem als afvalverwerking.** De kans is groot dat je het wiel opnieuw gaat uitvinden en bovendien hebben we in Nederland uitstekende technische universiteiten die veel van dit soort kennis in huis hebben. De gemeente kan best een clubje aanstellen dat de beschikbare kennis vertaalt naar de Amsterdamse situatie, maar dan zonder poespas, en noem het vooral geen topinstituut. Of dat vijftig miljoen moet kosten vraag ik me af. Wat me vooral zorgen baart is dat de gemeente nog niet duidelijk heeft hoeveel geld ze wil investeren en wat ze daar precies voor terug verwacht. Dat is een garantie voor een finale overinvestering. Kijk maar naar de Noord-Zuidlijn of SIS. Als de gemeente er eenmaal dertig miljoen in heeft geïnvesteerd, zal ze er bij een mislukking niet voor kiezen haar verlies te nemen, maar er geld in blijven pompen.'

Wilma Scholte op Reimer

'Het is prima om meer aandacht te besteden aan de opbouw van technische kennis binnen de gemeente. Maar het is zonde om daarbij geen gebruik te maken van de kennis en onderzoeksstructuur die al bestaat. Je kunt bijvoorbeeld de samenwerking zoeken met het Domein Techniek van de HvA. Met extra budget en faciliteiten kun je daar een impuls aan geven en goede wetenschappers aantrekken, zonder een nieuw instituut op te richten. Bovendien moet de gemeente bij zichzelf te rade gaan hoe zo'n instituut zich verhoudt tot de technische universiteiten die Nederland al kent. **Als je je in Europa of mondiaal wilt profileren moet je niet alleen kijken naar wat mist in de stad, dan moet je dat in ieder geval landelijk afstemmen.** Dat hebben ze in Groningen gedaan. Daar koos de gemeente het onderzoeksthema *healthy aging* als speerpunt. Dat werkt, omdat het een onderscheidend thema is dat aansluit bij bestaande onderzoeksgroepen van het ziekenhuis en de universiteit. Groningen profileert zich nu met succes als dé plek om daar onderzoek naar te doen.'

Roel van Driel

'Oneens. De stelling suggereert een tegenstelling tussen investeren in een nieuw technologisch topinstituut en de belangen van bestaande instellingen. Zo zie ik dat absoluut niet. Bestaande onderzoeksinstellingen moeten het toejuichen dat de gemeente investeert in technologische kennis. Dat levert gezonde concurrentie, maar vooral ook veel samenwerkingsmogelijkheden op. Bovendien nodigt de gemeente iedereen uit met voorstellen te komen, dus ook de UvA en HvA kunnen meedenken. Wel word ik een beetje moe van het woord "topinstituut". **Top is een versleten begrip dat te pas en te onpas wordt gebruikt in onderzoeksplannen.** Maar het lijkt me prima dat de initiatiefnemers de lat hoog leggen voor het nieuwe instituut. Dat elders in Nederland technische universiteiten staan, vind ik niet relevant. Die hebben toch geen alleenrecht op technisch onderzoek? Overigens gaat het echt om een onderzoeksinstituut, en is de kerntaak van die instelling dus sowieso anders dan van de technische universiteiten die zich ook met onderwijs bezighouden.' ■■ Marieke Buijs

Het nieuwe studeren

Dankzij social media, videocolleges of de opnamefunctie van de telefoon van een medestudent hoeft leren en lesgeven niet meer per se in de collegezaal te gebeuren. **De hogeschool van de toekomst is flexibel en digitaal.** tekst Marieke Buijs / foto's Sandra Hazenberg / illustratie Pascal Tieman / Casper Smit

Een dag blokken voor een tentamen. Dat is eerst een uur studeren aan de ontbijttafel, en dan twee uurtjes in het park. Daarna naar de bieb om oude tentamenvragen met studiegenootjes door te nemen en 's middags nog in de boeken bij het cafeetje op de hoek.

Voor de onderwijsconferentie op 11 april onderzoekt de HvA het studiegedrag van haar studenten. Thema van de conferentie is 'Learning tomorrow' en de HvA grijpt dat aan om haar digitale toekomst te verkennen. Flexibiliteit is het sleutelwoord in die toekomst. Studenten leren waar en wanneer ze willen.

Om te onderzoeken of flexibel leren niet pas *tomorrow* begint, maar nu al gaande is, kreeg een groep studenten van Communication & Multimedia Design (cmd) de opdracht het studie- en werkpatroon van HvA-studenten en -medewerkers in beeld te brengen. Vijfentwintig studenten en medewerkers van verschillende domeinen droegen twee weken lang een gps-tracker en stappenteller bij zich. Die hielden dag en nacht bij waar de persoon in kwestie

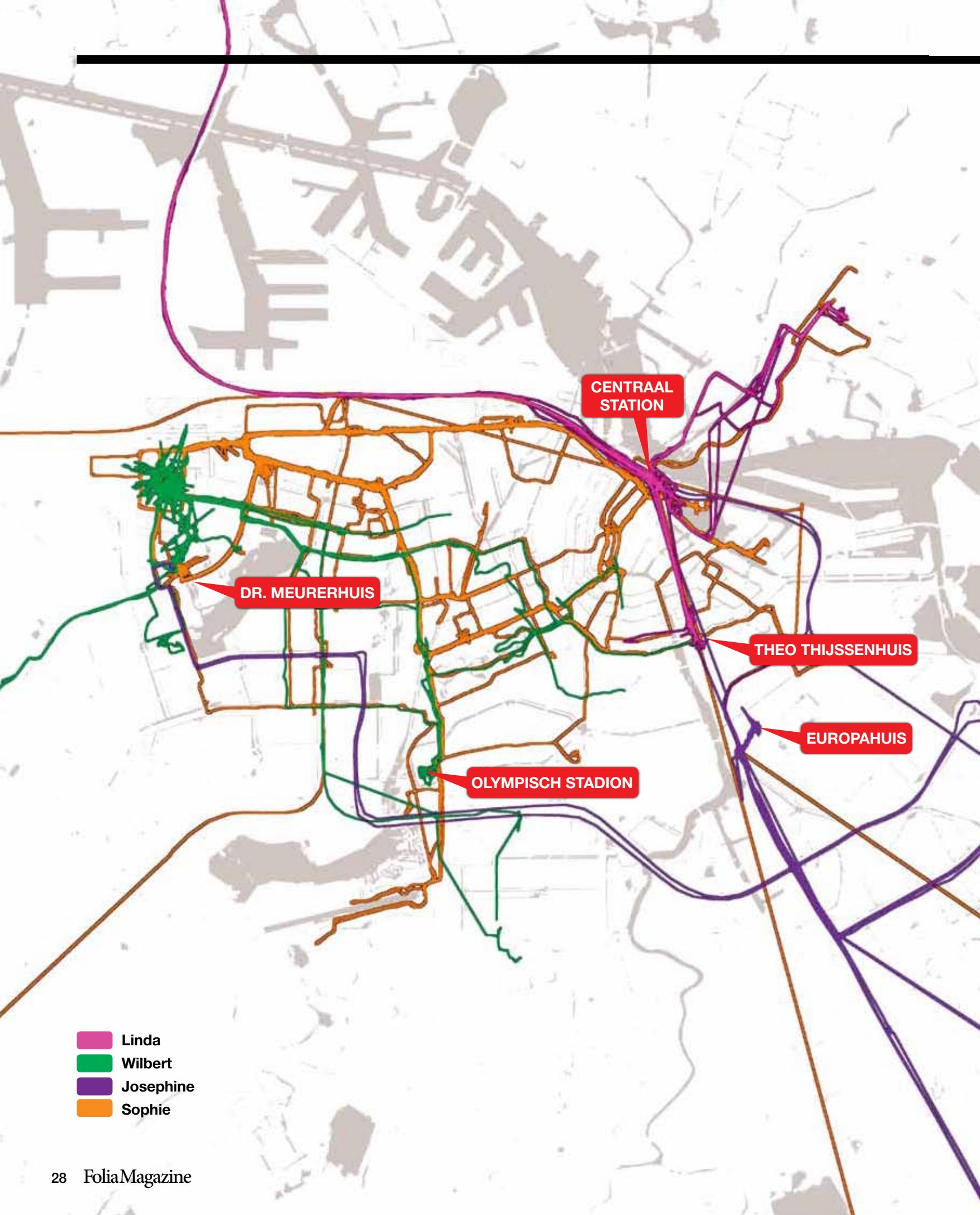
zich bevond. Na afloop vulden de deelnemers vragenlijsten in over hun omzwervingen, werk- en studiegewoontes.

De cmd-studenten kregen alle data tot hun beschikking en waren volledig vrij in de manier waarop ze die visualiseerden. Casper Smit, een

Een voor een lichten de straten van de stad op

van de studenten, maakte een filmpje waarop je de gekleurde sporen van verschillende deelnemers tegelijk ziet ontstaan tegen een zwarte achtergrond. Een voor een lichten de straten van de stad op, wanneer een deelnemer ze betreedt. Over de trein- en metrosporen zie je lijntjes in een flits verschijnen. *Casper*: 'Learning Tomorrow gaat over leren buiten de muren van school, dus leek het me interessant te zien hoe studenten en medewerkers deze ruimte ontdekken. Ook als kijker heb je in eerste instantie niet door waar je naar kijkt, je moet zelf ontdekken wat de lijnen betekenen. Mijn animatie laat zien

dat dat ontdekken een organisch proces is.' Jan Scholte, creatief producent van het Media-LAB en coördinator van het project, ziet aan de resultaten dat de verschuivingen in het onderwijs nu al plaatsvinden. 'We volgden bijvoorbeeld een docent en zagen dat zij een weekje naar Oostenrijk op wintersport ging. Eén dag ging ze niet de piste op. We waren benieuwd waarom niet. Na afloop vertelde ze dat ze van zichzelf ook op vakantie in ieder geval één dag moet werken. En dat ze altijd haar telefoon bij zich heeft en opneemt. Ook op de piste. Moderne technologie leidt ertoe dat mensen altijd bereikbaar zijn en de grenzen tussen werk en vrije tijd vervagen. Dat zie je ook bij studenten. Dat biedt aan de ene kant mogelijkheden voor samenwerking tussen studenten, informeel contact tussen docenten en studenten en natuurlijk flexibiliteit. Aan de andere kant is het voor mensen wel een uitdaging om te gaan met de stress van altijd paraat zijn, door die telefoon ook eens uit te zetten, of een mailtje niet onmiddellijk te beantwoorden. Daar moeten zowel de HvA als studenten en medewerkers een weg in vinden.' >>

- Linda
- Wilbert
- Josephine
- Sophie

Linda Trap (24)
Communication & Multimedia Design

‘Ik ben vier dagen per week op de HvA. Van negen tot vijf. Voor of na college zit ik met mijn koptelefoon op te werken in de medialounge van het Theo Thijssenhuis. Thuis is te veel afleiding. Ik woon op kamers, dus er is altijd wel iets. De was, stofzuigen of m’n kamerindeling omgooien. En ik heb twee grasparkieten waardoor ik me graag laat afleiden.

Op de HvA komt de enige afleiding van Facebook. Maar dat is niet zo erg. Dan zit je in ieder geval nog achter je computer en ben je niet helemaal uit de flow van het studeren. Je moet jezelf ontspanning gunnen, soms ben je het leren gewoon even zat.

De docentenkamers grenzen aan de medialounge, dus je kunt altijd binnenlopen met vragen. Toch gaan de meeste studiegenootjes na de les meteen naar huis. Blijkbaar kunnen zij zich daar wel concentreren. Ik woon in Alkmaar, mijn sociale leven speelt zich vooral daar af. En op Texel, waar ik vandaan kom. Mijn spoor door Amsterdam beperkt zich dus meestal tot de trein naar Centraal, de metro naar Weesperplein en een stukje lopen naar het Theo Thijssenhuis.’

Wilbert Goosens (22)
Sport, management & ondernemen

‘Ik heb maar één keer per week college, voor een herkansing. Het is niet verplicht erheen te gaan, maar ik ga wel. Ik vind de stof interessant en de colleges helpen me bij de voorbereiding van het hertentamen. De andere vier dagen loop ik stage. Op kantoor bij een sportevenementenbureau op sportpark Ookmeer. Ik ben dol op sport en doe zelf aan triatlon. Daarvoor doe ik looptraining in het Olympisch Stadion, zwem ik in het Sloterparkbad en fiets ik buiten de stad. Leren doe ik meestal thuis. Ik woon op kamers in Geuzenveld. Maar de hele dag op je kamer zitten is ook een beetje saai, dus soms ga ik voor de afwisseling naar de bieb. Ik ga dan naar de HvA [het dr. Meurerhuis, red.], dat is lekker dichtbij. Ik heb geen favoriete tafel in de bieb. Ik ga gewoon zitten waar plek is, want vaak is het aardig druk. Ik laat me niet snel afleiden, maar als er heftig gekletst wordt dan zeg ik er wel wat van. Dan vraag ik of het wat stiller kan. Soms zet ik een muziekje op om m’n concentratie op peil te houden en bij de les te blijven.’

Josephine Gull (24)
Hbo-rechten

‘Ik ga niet zo vaak naar de HvA. Alleen voor werkcolleges, die moet je bijwonen om je toets te mogen maken. Naar de hoorcolleges ga ik niet. Vroeger wel, maar dan kom je binnen en zitten studenten met hun telefoon op opnamestand te gamen op hun laptop. Zonde van de tijd. Ik werk drie dagen per week en sport vier keer per week. Ik moet efficiënt zijn en het hoorcollege voegt vaak niet zo veel toe, je kunt de meeste informatie ook wel in het boek vinden. En soms delen klasgenootjes de geluidsbestanden van de colleges via dropbox.

Voor de sociale cohesie is het goed elkaar af en toe te zien op college. Maar voor studenten die van ver komen is het niet efficiënt om naar de HvA te komen voor een paar uur per dag. Het liefst zou ik eens per week naar de HvA gaan. Dat is het nieuwe studeren.

Ik woon bij mijn ouders in Amersfoort. Huiswerk maak ik daar, op mijn kamer. Daar is het lekker rustig. Alleen social media leiden me soms af, maar als ik de tijdsdruk voel van een deadline, dan lukt het wel om me af te sluiten.’

Sophie van der Does (21)
Algemene lichamelijke opvoeding

‘Voor mijn studie zit ik vier dagen per week op school. Het zijn lange dagen en alle lessen zijn verplicht. Ik snap dat wel. Je mist veel als je niet naar de les gaat. Mij maakt het niet uit. Ik vind de lessen heel tof en ga er met plezier naartoe. We hebben zowel praktijkvakken als theorieles. Tijdens praktijkvakken als atletiek, dansen en zelfverdediging train je je eigen vaardigheden. Je moet het zelf onder de knie hebben voordat je het aan kinderen kunt uitleggen. Voor theorievakken als psychologie, anatomie en onderzoek krijgen we opdrachten mee naar huis. Die maak ik meestal in de openbare bibliotheek bij het Centraal Station of op het Bos en Lommerplein, dat is dicht bij huis. Tijdens het leren zet ik mijn computer uit en laat ik m’n telefoon thuis, zodat ik niet word afgeleid.

Eén dag per week loop ik stage, op basisschool De vier windstreken in Amsterdam-Noord, als gymjuf van groep drie, vier en vijf. Ik vind het leuk en leerzaam, maar wel heftig. Het gaat de hele dag maar door, je moet steeds bij de les zijn en uitleggen. Alleen tussen de middag heb je even tijd om op adem te komen.’ ■■■

Ambitieuus met een sociaal gezicht

Deze week in *Folia* maakt kennis Evelien van Roemburg, promovenda aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid én gemeenteraadslid namens GroenLinks. tekst Dirk Wolthekker / foto Danny Schwarz

Als je haar curriculum vitae ziet zou je het niet zeggen, maar Evelien van Roemburg verveelt zich regelmatig. Althans, dat zegt ze op haar eigen website. Vanwege de verveling, zegt ze, is ze al jaren op zoek naar 'een goede hobby'. Die heeft ze inmiddels gevonden: ze doet aan bikram yoga. Ook reist ze graag door Afrika. Volgend jaar wordt ze dertig en ze heeft de ambitie tegen die tijd 'alle 53 Afrikaanse staten' te hebben bezocht. Op haar werkkamer aan de UvA hangt een kaart van Afrika, met vlaggetjes geprikt op de landen waar ze inmiddels is geweest. Maar er ontbreken nog zo veel landen dat er geen tijd voor verveling is zou je zeggen, te meer daar ze ook nog promotieonderzoek verricht en sinds 2006 bovendien gemeenteraadslid is namens GroenLinks. Haar promotieonderzoek bevindt zich op het snijvlak van internationaal vluchtelingenrecht en internationaal strafrecht, haar gemeenteraadswerk bevat portefeuilles als kunst & cultuur, monumenten, lokale media, sport, evenementen, Schiphol en dierenwelzijn. 'Evelien doet het liefst zeventig projecten tegelijk,' zegt haar zus Maaïke. 'Dat zat er altijd al in hoor. Ze wil heel veel dingen tegelijk doen en dat ook nog zo goed mogelijk. Waar ik zelf op de

middelbare school blij was met een zesje, ging zij voor achten, negens en tienen. En ze nam er extra vakken bij. Een zes halen betekent bij Evelien dat je veertig procent van de vragen niet goed hebt beantwoord, want zij gaat uit van een tien. Heel ambitieus. Niet gewoon een boek lezen, maar een heel dikke pil, niet één studie doen,

'Evelien is een vlammeende vrouw'

maar twee. Al op jonge leeftijd wilde ze advocaat worden. Aan tafel ging het er soms heftig aan toe als het onderwerp asielzoekers en vluchtelingen ter sprake kwam. Voor hen wil ze zich inzetten.' Ambitie genoeg dus bij Evelien van Roemburg (Bussum, 1984), maar ze heeft ook een sociaal gezicht. En dat is niet helemaal vreemd, want zowel zus Maaïke als haar beide ouders zitten in de zorg en zijn verpleegkundigen. Evelien koos in zekere zin ook voor de zorg, al is dat dan niet direct voor zieken. Na het gymnasium, uiteraard met extra vakken, vertrok ze naar Amsterdam om aan de UvA rechten te gaan studeren. In *no time* had ze studentenpartij Macht en Inspraak (Mei) opgericht en was ze

landelijk voorzitter van het Interstedelijk Studentenoverleg (ISO). Ze stond geregeld op de barricaden voor de kwaliteit van het onderwijs en de academie. Met megafoon en al sprak ze studenten en bestuurders toe in de binnentuin van de Oudemanhuispoort en op het bordes van het Maagdenhuis. Ze haalde een master in publiek internationaal recht, maar zoals het een ambitieuze student betaamt haalde ze ook nog een master in politieke theorie. Tussendoor haalde ze nog een master International Human Rights Law & International Governance aan de prestigieuze Columbia University in New York. Daar werkte ze ook voor een organisatie die Afrikaanse vluchtelingen bijstaat. Ook woonde ze in Nairobi, waar ze werkte voor de UNHCR, de vluchtelingenorganisatie van de VN. Sinds haar terugkeer uit New York zit ze voor GroenLinks in de gemeenteraad en doet daarnaast promotieonderzoek naar de status van vluchtelingen met een crimineel verleden. In die hoedanigheid geeft ze ook les aan masterstudenten in het vak 'International Refugee Law'. Op de Oudemanhuispoort deelt ze een werkkamer met Kathalijne Buitenweg, tot enkele jaren geleden delegatieleider van de transnationale delegatie van GroenLinks en (het Vlaamse) Groen! in

Folia maakt kennis

het Europees Parlement. Nu is ze promovenda. 'Ik deel met Evelien natuurlijk een werkkamer, maar wat ik echt met haar deel en wat ons ook bindt is onze wens om de wetenschap in te duiken,' zegt ze. 'Woensdagavonden werken we vaak samen door. Op die manier juttten we elkaar op om gefocust te blijven op onderzoek en er vol in te gaan.' Ze noemt Evelien 'een vlam-mende vrouw' en 'een GroenLinkser met een vrijzinnige inborst'. 'Mensen moeten hun leven kunnen leven zoals ze dat zelf graag willen, maar met wat hulp als dat niet lukt, dat idee bepaalt Eveliens vrijzinnigheid,' zegt Buitenweg. 'Het onderwerp van haar promotieonderzoek is echt heel erg *haar* onderwerp,' zegt Isabelle Swerissen, medepromovenda. 'Ik denk dat dit te maken heeft met haar politieke achtergrond. Vluchtelingen hebben lang niet altijd alleen een "zielig" verhaal, maar soms ook een crimi-neel verleden. Door haar politieke achtergrond en werkervaring heeft zij daar zicht op en weet ze het begrip "vluchtelingenrecht" zuiver te houden. Ik vermoed overigens dat ze de analytische vaardigheden die ze nu opdoet op den duur zal willen inzetten binnen een niet-universitaire context. Ze zal zeker praktisch veldwerk willen doen voor vluchtelingen in Afrika, maar ik zie haar ook wel een hoge func-tie bekleden bij de UNHCR.' ■■

Folia Radio zendt op 10 april een interview uit met Evelien van Roemburg. Aan de orde zullen komen Afrika, de UNHCR en het vluchtelingenprobleem; de toekomst van GroenLinks en de kwaliteit van onderwijs en onderzoek aan de rechtenfaculteit. Te beluisteren via Amsterdam FM, in de ether op 106.8 en op de kabel op 103.3, tus-sen 16.00 en 17.00 uur. Vanaf de volgende dag terug te luisteren via foliaweb.nl/radio. De uitzending is op zaterdagmiddag 15.00 uur terug te zien op Salto TV. Daarna via salto.nl.

foto Kees Tabak

De Raggende Manne

Zal ik jouw is effe lekker in je bek schijten? Of heb je al poep, poep in je hoofd? Je kan ze er niet van betichten ooit een blad voor de mond te hebben genomen, De Raggende Manne, onder leiding van alleskunner Bob Fosko.

Ze werden met hun 'hectische jazz-punk' gehaat en versmaad, maar ook door velen in het hart gesloten. Met name de liveoptredens van de band, die vanwege uitputtingsgevaar voor bandleden en publiek, niet langer dan drie kwartier duurden, werden berucht. Na elf jaar was het genoeg geweest. Op 4 oktober 1999 speelden deze iconen van de vaderlandse popgeschiedenis voor de laatste keer voor een uitverkocht Paradiso. Nu, 13 jaar later, staan ze weer op de planken, in de grotendeels originele bezetting (bassist Dicky Schulte Nordholt overleed in 2006) om voor een ouderwets potje raggen te zorgen. Want: 'Raggen raak je niet kwijt. Improviseren met het mes op de keel evenmin. Knallen met je kloten voor het blok.' En mocht je er niet bij kunnen zijn, geen paniek, het volledige oeuvre van de Manne komt digitaal beschikbaar op internet. Kun je nog eens lekker je huiskamer verbouwen. ■■ Robrecht de Vocht

De Raggende Manne reünieconcert / De Melkweg / woensdag 10 april, aanvang 20.00 uur / € 15,- + lidmaatschap

TIP 1 SPRING BREAK PARTY

Op vrijdag 12 april gaat in Kriterion de film *Spring Breakers* in première, de nieuwe film van regisseur Harmony Korine met o.a. James Franco en Selena

Gomez. En die kans laten de dames en heren niet onbenut om maar meteen een mooi feestje te geven, inclusief fluorescerende bikini's en bijbehorende hoeveelheden drank. Dus laat je jas maar thuis, want -5 of niet, in Kriterion is het volop lente vanavond.

Spring Break Party! / Kriterion / 12 april, aanvang film 21.15 uur, aanvang feest 23.00 uur

TIP 2 DE VAN WAVEREN TAPES

In 1996 koopt filmmaker Wim van der Aar op het Waterlooplein een doos vol geluidstapes. Op de tapes staat meer dan 60 uur aan (telefoon-)gesprekken die ene Guido van Waveren (1944-2006) voerde met zichzelf, zijn

vriendin Nel en zijn moeder. De opnames geven een intiem kijkje in zijn bizarre levensverhaal, door Van der Aar tot leven gewekt met dromerige beelden van naakte vrouwen, Amsterdam en een draaiende recorder.

De Van Waveren tapes / Wim van der Aar / dvd, € 15,99

TIP 3 DRUKTEMAKERS

Geen pretentieus gedoe, moeilijke danspasjes en intellectueel gelul, maar een ouderwets feestje met alles wat fout en goud is. De Druktemakers schotelen je het beste en het slechtste uit de muziekgeschiedenis voor.

Dat betekent lekker hakken op Mental Theo en Charlie Lownoise, meebleren met Britney Spears en zien wat het Rad van Fortuin voor je in petto heeft. Denk ook snorren, technokaraoke en verkleedkleren.

Druktemakers / Melkweg / 12 april, aanvang 23.00 uur / € 10,-

lezingenladder

ROBIN WILM (23)
COMMERCIËLE ECONOMIE, HvA
GAAT HET LIEFST NAAR
PARADISO

'In 2009 ging ik voor de eerste keer naar Paradiso. Ik was meteen overtuigd. Wat mij als eerste opviel waren de vele beveiligers bij de ingang en er werd dan ook erg streng gecontroleerd op

drugs en wapens. Bij binnenkomst maakte het voormalige kerkgebouw veel indruk. Het is er behoorlijk groot en in de vele ruimtes en gangen kun je echt op avontuur gaan. Voeg daar het superieure geluid en de goeie sfeer aan toe en je hebt het perfecte recept om een avond uit je dak te gaan. Tijdens het uitgaan drink ik voornamelijk bier, maar als ik met vrienden op stap ga proosten we traditiegetrouw met een shotje tequila. Binnenkort wil ik een keer naar Noodlanding, want het is inmiddels een tijd geleden dat ik Paradiso heb bezocht. De reden daarvan is dat ik een halfjaar stage heb gelopen in Sydney. Tijdens het Sydney Festival werd de Sydney Town Hall toevallig tijdelijk gedoopt tot Paradiso in Town Hall, vernoemd naar het gelijknamige muziekmekka in Amsterdam. Zo kon ik aan de andere kant van de wereld toch nog een beetje genieten van mijn favoriete uitgaansgelegenheid.'

III tekst en foto Mats van Soelingen

Voor een ieder die geïnteresseerd is in lezingen en debatten is er de *Folia Magazine* lezingenladder. Wij streven ernaar hierin de meest interessante lezingen en debatten in Amsterdam op één plek te verzamelen.

Filosofie van het schrijverschap

De Balie WO 10/04, 20.15 uur

Bestaat er voor een schrijver een grens tussen leven en schrijven? Maarten Doorman, Esther Gerritsen, Ivo Victoria, Marja Pruis en Coen Simon nemen hun eigen schrijverschap onder de loep.

Politicologie

Spui25 DO 11/04, 20.00 uur

Politicologen Meindert Fennema en Jean Tillie spreken onder leiding van Huib Modderkolk (*NRC Handelsblad*) over de actuele stand van de wetenschap in de politicologie

De maker als merk

De Balie VR 12/04, 17.00 uur

De noodzaak lijkt steeds groter te worden om jezelf als journalist, filmmaker of kunstenaar te profileren. Wat betekent dit voor de toekomst van de maker? Met o.a. Jelle Brandt Corstius.

De Vijftigers nu

Perdu VR 12/04, 20.00 uur

Jan Baeke (Poetry International) geeft een lezing over de Vijftigers en hun invloed. Drie jonge dichters (Tsead Bruinja, Maarten van der Graaff en Martijn den Ouden) reageren.

Symposium

Spui25 ZA 13/04, 13.00 uur

Symposium over hoe wetenschap steeds nieuwe manieren biedt om over de werkelijkheid na te denken: wetenschapsfilosofie in praktijk. Met o.a. Trudy Dehue (auteur *De depressie-epidemie*).

Vakkundig scheiden

Paradiso ZO 14/04, 11.00 uur

Maike Kroon (scheidingstechnologie Technische Universiteit Eindhoven) gaat in op het bouwen aan een duurzame toekomst door kundig scheiden.

Interview met de koning

Rode Hoed ZO 14/04, 16.00 uur

Drie dagen voordat NOS en RTL een vraaggesprek met het nieuwe koningspaar uitzenden, gaan eerdere tv-interviewers van Willem-Alexander met elkaar in debat.

Nieuwe businessmodellen

Pakhuis de Zwijger MA 15/04, 19.30 uur

Jan Jonker, radicale nieuwenkenner op het gebied van duurzaamheid, doet onderzoek naar innovatieve businessmodellen. Deze avond deelt hij zijn kennis.

Wapenfeiten

De Balie MA 15/04, 20.00 uur

Moderator Martijn van Calmthout bespreekt met wetenschappers en deskundigen de feiten over wapens en *gun violence*. Met o.a. Ko Colijn, directeur instituut Clingendael.

Hoe nu verder?

De Nieuwe Liefde DI 16/04, 20.00 uur

Avond over het geloof in de mogelijkheid onze samenleving te veranderen. Met o.a. filosoof Hans Achterhuis en Jan Rotmans, hoogleraar transitie en transitie management

U organiseert een lezing of debat en wilt daarmee graag op deze pagina staan? Stuur tijdig een mailtje naar harmen@folia.nl onder vermelding van 'Aanmelding lezingenladder'.

(advertentie)

Investeer nu in je carrière

Op dit moment is StudiJob op zoek naar:

- Junior webshop ontwikkelaar (10u p/w)
- Junior webmaster (24u p/w)

Heb jij een achtergrond in ICT en wil je naast jouw opleiding relevante werkervaring opdoen?
Check dan de website voor meer informatie:
www.studijob.nl/vacatures

prikbord HvA

DMR Echo

Twee HvA-studenten zijn dit jaar genomineerd voor de Echo Award. Het gaat om Luxsala Logathasan (hbo-rechten) en Najat Bouabid (pedagogiek). De Echo Award wordt elk jaar in vier categorieën uitgereikt als stimuleringsprijs voor allochtoon talent in het hoger onderwijs. Alle winnende studenten worden beloond

met een summercourse aan de University of California Los Angeles (UCLA). De uitreiking vindt plaats op 17 april in het Vredespaleis in Den Haag.

DT Convenant

Op woensdag 27 maart is tijdens de conferentie 'Techniek beweegt' een convenant voor beter techniekonderwijs ondertekend. In het convenant hebben belangrijke partijen uit het onderwijsveld, het bedrijfsleven en de politiek vastgelegd welke gezamenlijke stappen nodig zijn om het techniekonderwijs te verbeteren. Specifiek

wordt in het convenant ingegaan op het verbeteren van techniekonderwijs aan scholieren. De HvA nam hierin in 2011 al het voortouw met de start van de nieuwe opleiding leraar mens & technologie.

DOO Krachtvoer

Op 16 april zal universiteitshoogleraar aan de VU Jelle Jolles een lezing geven in de reeks 'Krachtvoer' van DOO. Onderwerp van zijn bijdrage zal zijn in hoeverre neuropsychologische factoren invloed hebben op de motivatie en prestaties van studenten. Nieuwe inzichten over hersenontwikkelingen in de late adolescentie

kunnen handvaten geven om het onderwijs voor ho-studenten anders in te richten. De lezing begint om 16.00 uur in de Kohnstammzaal. Aanmelden kan via www.hva.nl/kenniscentrum-doo.

DMCI E-Discovery

Hoe kunnen we bij forensisch onderzoek nog beter gebruikmaken van nieuwe technologie? Op woensdag 24 april 2013 organiseert het lectoraat E-Discovery zijn jaarlijkse symposium van 09.00 tot 17.00 in de Leeuwenburg. Dit jaar staat digitaal forensisch onderzoek centraal. Sprekers zijn afkomstig uit de IT en

het forensisch onderzoek en ook zullen bedrijven zich presenteren op de informatiemarkt die in de pauzes toegankelijk is voor deelnemers. Meer info en aanmelden via de website van het lectoraat.

DG Verkiezingen

Wil jij graag meepraten over het beleid van de HvA? Word dan lid van de Centrale Medezeggenschapsraad of de domeinraad! Tot en met vrijdag 19 april 2013 kunnen studenten van de HvA zich kandidaat stellen voor het lidmaatschap van de CMR en de domeinraden. Verkiezingen zullen plaatsvinden van maandag

27 mei 2013 tot en met vrijdag 7 juni. Voor meer informatie of om jezelf kandidaat te stellen ga je naar: kiesmr.hva.nl.

HvA Congres

Op donderdag 18 april 2013 organiseert de HBO-raad voor de negende keer een jaarcongres, dit jaar in de Brabanthallen in Den Bosch. Thema van dit jaar is 'Wereld van Waarde'. Naast workshops en hoorcolleges zullen in het plenaire gedeelte onder anderen minister van OCW Jet Bussemaker, hoogleraar onderwijskunde

aan de UvA Geert ten Dam en filosoof Bas Haring spreken. Voor het volledige programma en inschrijven, ga je naar de website van de HBO-raad: www.hbo-raad.nl.

DBSV Dam tot Dam

Op zondag 22 september 2013 doet het UvA-HvA-team voor de vijfde keer mee met de Dam tot Dam-loop. Zoals elk jaar rent het team de 16,1 km (10 Engelse Mijl) Recreatie Businessloop, en staat de inschrijving open voor iedereen. Het USC regelt je inschrijving en je krijgt zes gratis trainingen, een hardloopshirt en toegang tot de VIP-tent. Deelname kost € 23,- voor studenten en € 35,- voor medewerkers. Meer info en inschrijven via www.usc.uva.nl.

DEM Lectoraat

Per 1 april is Frank Jan de Graaf aangesteld als lector Corporate Governance & Leadership. Het nieuwe lectoraat moet duurzaam leiderschap in de financiële sector stimuleren. De Graaf gaat zich bezig houden met de vraag hoe de sector ervoor kan zorgen de verbinding te herstellen met de mensen die ze bedient.

Ook zal het lectoraat zich richten op de vraag hoe leiders in hun eigen organisatie meer draagvlak voor hun beleid kunnen creëren. Eerder was De Graaf al lector op de Hanzehogeschool Groningen en gaf hij les aan de Amsterdam Business School.

Medewerkers Monitor

Begin april ontvangt een groot deel van de medewerkers een uitnodiging per e-mail om deel te nemen aan de UvA Medewerkersmonitor 2013. Het onderzoek richt zich dit jaar op de interne dienstverlening, zoals ict, huisvesting, catering en de ondersteuning van onderwijs en onderzoek. De uitkomsten vormen de basis voor concrete verbeteringen en beleid op het gebied van de dienstverlening binnen de UvA. Het is dan ook belangrijk dat zo veel mogelijk medewerkers aan dit onderzoek deelnemen. Onderzoeksdeelname duurt ongeveer twintig minuten.

Wetenschap Kivi Niria

Universiteitshoogleraar Louise Fresco is benoemd tot erelid van het Koninklijk Instituut Van Ingenieurs Kivi Niria. Volgens de president van Kivi Niria levert Fresco 'een grote bijdrage aan duurzaamheidvraagstukken vanuit de maatschappelijke context'. Ingenieur Fresco benadrukt volgens hem 'op een evenwichtige manier' de rol van technologie c.q. wetenschap. 'Zij is in staat om op een uitstekende manier de dialoog hierover aan te gaan.' Kivi Niria is het netwerk van ingenieurs. Het promoten van techniek is een van hun speerpunten.

AAC Secretaresse

Op 18 april is het weer nationale Secretaresse(s)dag. De Amsterdamse Academische Club (AAC) biedt op die dag een gratis lunch aan aan alle UvA-medewerkers met een ondersteunde functie. 'We willen je heel graag kennis laten maken met de AAC, met de sfeer, met het heerlijke eten, met de mensen die er werken. Omdat we vinden dat jullie in het zonnetje gezet mogen worden op deze speciale dag. Omdat het leuk is andere collega's van de UvA te ontmoeten,' laat de AAC weten. Tijdstip: 12.00 – 13.30 uur. Deelname: gratis. Aanmelden via www.aac.uva.nl.

AAC Edmond Rinnooy Kan

De Amsterdamse Academische Club (AAC) goes art! Vanaf 18 april vindt er voor het eerst een kunstexpositie plaats en wel van Edmond Rinnooy Kan, de broer van universiteitshoogleraar Alexander Rinnooy Kan. Zijn schilderwerk staat in het teken van een imaginaire figuur: Gou-gou. Gou-gou is een creatuur die zich nergens thuis voelt en aan de zijkant staat, in afwachting van iets dat niet gaat gebeuren. Hij is een symbool van vervreemding. Tijdstip van de vernissage: 17.00 uur. Opening door Alexander Rinnooy Kan en Livia Verstegen. Zie www.aac.uva.nl.

BC De Boekenwereld

De Boekenwereld, volgens kenners hét tijdschrift over papieren erfgoed, is vernieuwd. In het blad werken Stichting De Boekenwereld en Uitgeverij Vantilt samen met de Bijzondere Collecties. Het eerste vernieuwde nummer is een themanummer, geheel gewijd aan de onlangs verschenen lexicon *1001 Vrouwen uit de Nederlandse geschiedenis* en de gelijknamige tentoonstelling bij de Bijzondere Collecties. Om bredere groepen lezers te bereiken heeft *De Boekenwereld* voortaan meer oog voor grafische vormgeving, typografie en de recente geschiedenis van het boekenvak.

Catering Automaten

Sinds vorige week wordt een deel van de automaten (snoep, frisdrank en warme dranken) binnen de UvA weggehaald. De machines die leverancier Maas International terugneemt worden zeer weinig gebruikt en zijn daarom niet rendabel, laat Maas weten. In overleg met de faculteiten worden dit jaar in totaal 59 automaten (op UvA én HvA) gefaseerd weggehaald. Deze automaten krijgen een poster met de ophaaldatum en een verwijzing naar de locatie van een nabijgelegen automaat. Maas exploiteert sinds begin vorig jaar de *vending machines* aan zowel UvA als HvA.

Acta Andreas Braun

Voor de tweede keer is er een nascholingsdocent van het jaar gekozen. Uit een groot aantal genomineerden werd uiteindelijk docent endodontologie Andreas Braun verkozen tot de winnaar. Uit de evaluaties van zijn cursusdeelnemers blijkt dat hij altijd bereid is om 'zo nodig' iets extra's te doen. Verder zou Braun uitblinken in het meedenken over oplossingen tijdens cursussen en congressen. *Acta Dental Education* zegt te hopen 'nog lang' van hem als nascholingsdocent te mogen genieten. Iemand nomineren voor nascholingsdocent 2013? Mail naar: ade@acta.nl.

RvT In memoriam

Op 5 april overleed Adri Baan (70), lid van de Raad van Toezicht (RvT) van de UvA en van het AMC. Baan was van 1969 tot 1990 en van 1993 tot 2001 werkzaam in diverse functies bij Philips, de laatste jaren als lid van de Raad van Bestuur. Baan (1942) bekleedde een groot aantal commissariaten. Hij stond dit jaar op de 28e plaats in de top 100 van de machtigste commissarissen van Nederland van het blad *Management Scope*. Hij was getrouwd met Antoinette d'Ailly, dochter van oud-burgemeester Arnold d'Ailly van Amsterdam. Baan studeerde experimentele natuurkunde aan de UvA.

Toch wel goed genoeg

Robert Alberdingk

Thijm

Leeftijd 47 (geboren op 6 oktober 1965)

Beroep Scenarioschrijver van onder meer de televisieseries *A'dam - E.V.A.*, *Waltz* en *Dunya & Desie*.

Studie Rechten, UvA

Afgestudeerd: 1991

Docent 'Gerard Mom en Bernt Hugenholtz van auteursrecht. Zij konden erg leuk en smakelijk vertellen over hoe recht in de praktijk werkt.'

Locatie 'De Oudemanhuispoort, dat leuke binnenplaatsje was zo ongeveer de reden dat ik voor de studie rechten koos.'

Café 'Cafés Chris, De Doffer en De Prins.'

Afknapper 'Ik had me voorgesteld dat er op de universiteit een actieve sfeer hing, maar de meeste studenten waren vrij lethargisch. Achteraf denk ik dat het hoort bij die fase van je leven en de shock dat je opeens een volwassen lichaam en leven hebt, waar je mee mag doen en laten wat je wilt. Daar mee leren omgaan vereist zo veel mentale kracht, dat je verder eindeloos wilt hangen en nietsen.'

Hij studeerde rechten en werd scenarioschrijver: **Robert Alberdingk Thijm**. tekst Julie de Graaf / foto Bob Bronshoff

Eigenlijk wilde ik helemaal geen rechten studeren. Ik had liever iets creatiefs gedaan, zodat ik met acteren of schrijven bezig kon zijn, maar ik dacht dat ik daar niet goed genoeg voor was. Bovendien was het een tijd van hoge jeugdwerkloosheid en vond ik het belangrijk om wat bestaanszekerheid voor mezelf te organiseren. Daarom koos ik voor een brede universitaire opleiding. Ook besloot ik om bij het corps te gaan, al was die keuze vooral ingegeven door *peer pressure*. Ik was opgegroeid in Laren, mijn meeste vrienden werden lid en hun ouders hadden altijd veel goede verhalen over hun tijd bij het corps. Ik was ook bang dat ik anders niemand zou leren kennen in de grote stad. Uiteindelijk heb ik er een paar goede vrienden ontmoet en verder heb ik vooral veel gebruikgemaakt van alle mogelijkheden die de vereniging bood als het ging om het organiseren van avonden en voorstellingen. Samen met Niek Barendsen maakte ik bijvoorbeeld een studentenmusical die werd uitgevoerd in de Stadsschouwburg. Ik was dus voornamelijk bezig met voorstellingen maken. De eerste drie jaar ging ik nauwelijks naar college. In de kelder van de Oudemanhuispoort kocht ik van ieder vak uittreksels en proeftentamens bij de ASVA studentenunie, en daar heb ik die jaren alles mee gered. Ik dacht dat ik later advocaat, notaris of rechter zou worden, en dan in mijn vrije tijd toneel zou maken. In het vierde jaar van mijn studie veranderde dat. Ik liep toen een jaar achter en dacht opeens: wat maak ik stomme keuzes. Ik was iets gaan stude-

ren wat ik eigenlijk niet echt leuk vond en misschien kon ik maar beter stoppen. Toen ik dat tijdens een lunch opbiechtte aan mijn vader, moedigde hij mij aan om vooral te stoppen als ik dat graag wilde, maar vroeg hij me ook waarom ik niet nog een jaar zou volhouden om mijn diploma te halen. Daarna kon ik doen wat ik wilde, maar dan had ik in ieder geval dat papiertje binnen. Hoewel dat natuurlijk best logisch was, was zijn suggestie voor mij echt een eyeopener. Gemotiveerd door de gedachte dat het nog maar een jaartje zou duren, ging ik harder werken en begon ik de studie interessanter te vinden. Mijn interesse ging vooral uit naar auteursrecht; een rechtsgebied dat het beschavingsniveau van de maatschappij weergeeft, omdat het belangrijke niet-tastbare zaken beschermt. Rond die tijd durfde ik mezelf ook eindelijk als schrijver te zien. Dat was iets wat ik al sinds mijn veertiende wilde, maar nooit echt aan mezelf had durven toegeven. Van de ene op de andere dag durfde ik dat wel. Ik herinner me zelfs nog het precieze moment: ik liep op de Prinsengracht, ter hoogte van het Anne Frank Huis en was een beetje aan het tobben, toen in één klap door mijn hoofd ging: "Ik ben een schrijver!" Al het getob viel van me af en vanaf dat moment geloofde ik in mezelf. Ik heb toen naar Veronica gebeld, waar een vriend net was begonnen als scenarioschrijver bij de nieuwe serie *In de Vlaamsche pot*, en bood mezelf aan als scriptschrijver. Ik had geluk; ik werd aangenomen en kon er tijdens mijn afstuderen al aan de slag. De serie werd een succes en ik ben nooit meer opgehouden met schrijven.' ■■

stage

Sebastian Sawicki (23)

Studie Communicatiewetenschap (UvA)

Stage Delta Lloyd

Verdiensten € 365,- per maand

Beoordeling ★★★★★

'Voor mijn scriptie doe ik onderzoek naar verandermanagement. Mijn stage interne communicatie bij Delta Lloyd sluit hier naadloos op aan, er vinden momenteel namelijk grote beleidsveranderingen plaats bij de afdeling Human Resource Management (HRM). Superinteressant dus. Ik heb meteen gesolliciteerd toen ik de vacature voorbij zag komen op Facebook. Als stagiair interne communicatie is het mijn taak om na te denken over communicatiestrategieën waarmee de medewerkers zo effectief mogelijk geïnformeerd worden over de beleidsveranderingen. Informeren gebeurt middels diverse kanalen zoals intranet en e-mail. Ik schrijf zelf hier de teksten voor, die vervolgens waar nodig worden gecorrigeerd. Meestal gaat het om de verwoording van dingen, inhoudelijk blijven mijn ideeën over communicatiestrategieën bestaan. Ik begin de dag met wat te drinken halen, vervolgens kies ik een bureau uit en check ik m'n mail. Er zijn geen vaste werkplekken. De werkdagen bestaan voor de helft uit vergaderingen, om tien uur begint de eerste. Na de lunch werk ik de punten uit de vergadering uit en 's middags gaan we opnieuw in bespreking. Ik zou anderen zeker aanraden om bij Delta Lloyd stage te lopen, mits je goed functioneert in een omgeving waarin je veel vrij wordt gelaten. Dit is pas mijn tweede week, maar het tofste moment tot nu toe was absoluut de eerste grote vergadering. Er werd naar mijn mening gevraagd en ik merkte dat mijn input serieus genomen werd.' ■■ Hester Hinloopen

toehoorders

Hoorcollege **Inleiding literatuurwetenschap**, door Hanneke Stuit,
donderdag 4 april, 17.00 uur, Oudemanhuispoort tekst en foto's Robrecht de Vocht

Stemming Uitgelaten

Smerigste drankje Aloë Vera

Lentemotiefjes Eén bloemetjesvest

Scrabblewoorden Consecratie, doxa, habitus

Op deze donderdagmiddag is zaal D008 van de Oudemanhuispoort voor ongeveer de helft gevuld. Het publiek is jong, maar her en der doen een paar grijze uitschieters de gemiddelde leeftijd flink omhoog schieten. De docent heeft er zin in: 'Ik weet dat veel van jullie hiervoor ook college hebben, dus ik waardeer het zeer dat jullie er allemaal zijn.' Twee banken naar voren gaan dropjes en chips rond. De microfoon staat wat gevoelig afgesteld, dus Stuit doet haar uiterste best om niet te hard uit te ademen om de gevoelige trommelvliezen van de studenten te beschermen. Met het volume is in ieder geval niets mis, haar stem galmt helder door de zaal. Het gaat vandaag over genre, classificatie en waarde van literatuur en in bredere zin, cultuur. 'Sorry Franse studenten,' grapt Stuit verontschuldigend over haar uitspraak na het citeren van socioloog Pierre Bourdieu. Aan de hand van een zelfgetekend schema legt Stuit uit wat Bourdieu bedoelt met sociaal kapitaal en de overlappende velden van politiek, wetenschap en kunst. Via de canon van Harold Bloom, als voorbeeld van sociale in- en uitsluiting van teksten, gaan we door naar Theodor Adorno en diens sociologische benadering van cultuur. Er zou een onderscheid zijn tussen hoge (artistieke) en lage (massa-) cultuur. Uggs worden aangehaald als een typisch massaproduct. Een meisje in de zaal heeft kritiek op de theorie. Stuit onderbreekt haar verhaal: 'Ik denk dat er mensen fluisteren, omdat ze denken dat jij misschien Uggs draagt.' Dit blijkt niet zo te zijn. Stuit: 'Sorry, flauw, ik ben echt heel erg melig vandaag.' Stuit sluit af met een voorproefje op het tentamen. De multiplechoiceopgave blijkt een makkelijke, unaniem gaan de handen bij (het juiste) antwoord C omhoog. ■■

Merel van den Hurk

(19, Griekse en Latijnse taal & cultuur)

'Ik vond het college heel helder en duidelijk. Ik had het goed voorbereid dus daardoor was het misschien ook wel makkelijker te volgen. Ik vind het fijn dat de docent veel contact met de zaal maakt en hier en daar grapjes maakt. Daardoor neem je de docent serieus, zonder deze meteen op een voetstuk te plaatsen. Ik heb stiekem best genoten van dit college.'

Henk Schmitz

(44, deeltijd psychologie)

'Ik vond dit een heel interessant college. Hanneke Stuit vertelde interessante dingen die me veel stof tot nadenken hebben gegeven. Het college biedt veel stimulans om er zelf thuis ook de handboeken bij te pakken. Het is ook erg prettig dat de docent gevoel voor humor heeft. Door luchtig te vertellen wordt de stof wat gerelativeerd.'

Tristan Kun

(18, wiskunde en klassieke talen)

'Om eerlijk te zijn had ik minder verwacht van dit vak, dus het valt me mee. Ik heb me in ieder geval niet verveeld. Leuk vind ik dat de stof vrij breed is. Je leert veel over cultuur en verschillende teksten. De docent weet het vermakelijk te brengen. Over het tentamen maak ik me geen zorgen. De stof is niet zo moeilijk, het is vooral een kwestie van de terminologie leren.'

cover
Danny
Schwarz

colofon

Weekblad voor de HvA en

UvA *Folia Magazine* is in 2011 voortgekomen uit *Folia* (1948) en *Havana* (1996).

Redactieadres Prins

Hendrikkade 189b, 1011 TD Amsterdam, telefoon 020-5253981, e-mail: redactie@folia.nl

Hoofdredacteur Jim Jansen

Chef redactie Mirna van Dijk

Art director Pascal Tieman

Redactie (print/web) Marieke Buijs, Sandra Hazenberg, Luuk Heezen, Hester Hinloopen, Wim de Jong, Vera Lentjes, Eva Rooijers, Gijs van der Sanden, Emilie Tondeur, Annemarie Visser, Robrecht de Vocht, Clara van de Wiel, Dirk Wolthekker

Aan dit nummer werkten mee

Bram Belloni, Hadjar Benmiloud, Bob Bronshoff, Fred van Diem, Robbert Dijkgraaf, Julie de Graaf, Marc Kolle, Denise van Leeuwen, Saskia Naafs, Danny Schwarz, Merijn Soeters, Won Tuinema, Bas Uterwijk, Tjebbe Venema, Fen Verstappen

Eindredactie Harmen van der Meulen

Correctie Wim de Jong, Harmen van der Meulen

Opmaak Pascal Tieman, Carl Zevenboom

Uitgever Stichting Folia Civitatis

Redactieraad Wouter Breebaart, Simon Dikker Hupkes, Ilse Duijn, Juriaan Gorter, Jaap Kooijman, Ronald Ockhuysen (voorzitter), Jean Tillie, Sebas Veeke

Secretariaat Stephanie Gude (projectbegeleider)

Zakelijke leiding Paul van de Water

Drukker Roularta Printing, Roeselare België

Advertenties Bureau van Vliet, Zandvoort, 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.nl Voor advertenties binnen UvA en HvA: paul@folia.nl

Folia Magazine probeert altijd de rechthebbenden van fotomateriaal te contacteren. Bent u rechthebbende en hebben wij u niet kunnen bereiken? Mail dan naar redactie@folia.nl.

CREA

CULTUREEL STUDENTENCENTRUM

Nieuwe Achtergracht 170

Huur een repetitiestudio voor je eigen project, doe een cursus, bezoek een lezing of drink een drankje in het dagelijks geopende CREA Café. Als student kun je nergens in Amsterdam goedkoper en beter terecht dan bij CREA, hét cultureel studentencentrum van UvA en HvA.

vr 5 | 21.00 uur | comedy

easylaughs

Lights, Camera, ACTION! It's movie-time as five of the hottest and wildest cinema directors come together on one stage to present their latest masterpieces. The audience votes on the scenes they liked the best, and the favourite directors get to show more and more of their work. Eventually, only one director remains to present their final Super Scene!

Muziekzaal | Students € 4,-, others € 10,- | Reservations: tickets@easylaughs.nl

ma 8 | 19.30 uur | film & debat

Waar komt jouw smartphone vandaan?

Wie kan er nog zonder mobiele telefoon, tablet of notebook? Nieuwe modellen volgen elkaar razendsnel op. Iedereen is altijd bereikbaar. Maar hoe verantwoord is de productie van deze luxe gadgets eigenlijk? Documentaire: *Blood in the Mobile* (Frank Piasecki Poulsen, 2010). Sprekers: **Thijs Berman** (PvdA) en **Ijmert Mulwijk** (voorzitter CNV jongeren). I.s.m. CNV Jongeren en ONS.

CREA Theater | Gratis | Reserveren niet mogelijk

wo 10 | 20.00 uur | lezing

The Brain Explained #3

Neuroimaging allows us to visualize different areas in the brain and identify the function of these different parts. How does this work exactly? Speaker Prof. Dr. **Rainer Goebel** (University of Maastricht and KNAW) is founder and CEO of Brain Voyager, the largest neuroimaging company in the world.

CREA Theater | Free for students/ AUV pass, others € 5,- | No reservations

www.crea.uva.nl

de lezer

In de rubriek 'de lezer' blikt wekelijks iemand terug op het vorige nummer. Wil jij diegene een keer zijn? Meld je dan aan via redactie@folia.nl.

JOOST MALLO (23), COMMERCIËLE ECONOMIE, HvA

'Ik moet bekennen dat ik geen vaste lezer ben van *Folia Magazine*. Als ik naar de cover kijk dan krijg ik het gevoel dat het blad vooral bedoeld is voor medewerkers en docenten. De foto is mooi, maar ik mis kleur en headlines. Ik zou ook wel meer "triggers" willen zien op de voorpagina. Vanuit de inhoudsopgave ging ik meteen op zoek naar het verhaal met de socioloog die onderzoek doet naar humor. Ontzettend leuk om te lezen dat er zelfs op dat gebied deskundigen zijn. Zo iemand is toch de ideale partner? Persoonlijk vind ik een klein minpuntje de "Anoniem" onder de grap over het homofiele paard. Dat iemand wel zo'n grap durft te maken zonder zijn of haar naam te vermelden vind ik laf. De column over blijmakende pillen is wel weer erg goed; leuk en vlot geschreven. Bij het stuk over Klaas Kalkwiek haakte ik af toen hij stelde dat veel studenten tegenwoordig nog in "Hotel Mama" wonen. Woningnood en zeer hoge huren spelen studenten namelijk absoluut parten. De foto van de studenten die water krijgen op de Wereld Waterdag vond ik erg komisch.

In de mediatheek van de Leeuwenburg mag je namelijk helemaal niet eten of drinken. Omdat ik voor mijn afstuderen waarschijnlijk nog maar een keer of vijf op de HvA ben, zal ik *Folia Magazine* niet zo vaak meer lezen. Volgende week ga ik uiteraard wel even kijken of ik leuk op de foto sta.' ■■■
tekst en foto Mats van Soelingen

deining

'Ik vind het lief, maar aanstellerij. Hoe vaak ga je als mens in je leven naar het Rijksmuseum?' columnist **AAF BRANDT CORSTIUS** snapt de ophef over de heropening van het Rijks niet zo, in de *Volkskrant*.

'Puur wetenschappelijk zijn er echt betere Nederlandse economen. Ik ben bijvoorbeeld lang niet goed genoeg voor internationale top-universiteiten als Oxford en Harvard.' Econoom **BAS JACOBS** wordt in *Vrij Nederland* 'beste in zijn vak' genoemd. Zelf relativeert hij die eretitel een beetje.

'Heb je een hoofdbaan, dan moet je verantwoord wat je ernaast doet. Daarom maak ik scherpe keuzes.' Hoogleraar ondernemerschap & organisatie **MIRJAM VAN PRAAG** vertelt in *Elsevier* over haar nevenfunctie als commissaris bij pensioenuitvoerder APG.

'Hogescholen vervullen een belangrijke maatschappelijke functie, en doen dat met publiek geld. Daarover moet je verantwoording afleggen.' HBO-raad-voorzitter **THOM DE GRAAF** spreekt duidelijke taal over de nieuwe gedragscode voor hogescholen in *NRC Handelsblad*.

'Er wordt veel en goed geneukt (excusez le mot) in de verhalen van Philip Huff.' Literair recensent **THOMAS DE VEEN** kreeg rooie oortjes van Huff's nieuwe verhalenbundel *Goed om hier te zijn*, in *NRC Handelsblad*.

Opvallende quotes uit de afgelopen week van (voormalig) HvA'ers en UvA'ers. Iets leuks gezien, mail het naar redactie@folia.nl.

Hogeschool van Amsterdam

MASTER LEGAL MANAGEMENT

ORGANISEREN EN INNOVEREN VAN JURIDISCHE DIENSTVERLENING

Nieuw vanaf september 2013: De tweejarige deeltijdmaster Legal Management. Centraal staat de aanpak van organisatorische vraagstukken in de rechtspraktijk. Een innovatieve opleiding voor juridische professionals die zich willen specialiseren in de organisatie van juridische dienstverlening. Meer informatie of aanmelden voor de voorlichtingsavond? Kijk op www.hva.nl/mlm.

Voorlichtingsavond: donderdag 25 april 2013 van 19.00 - 21.00 uur in Amsterdam